ΕΤΟΣ Η' ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) ΤΗ 22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1913 ΑΡΙΘ. 400

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἔτησία ἐν Κύπρῳ Σελλ. 10
Ἑξάμηνος » 5
Ἔτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 12
Ἑξάμηνος » » 7
Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ τὴν γραμβὴν Γρ. 2.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. | Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Κεντρικὴ Ὁδός.—Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 26. | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2. | Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΝΕΑ ΠΑΡΕΛΚΥΣΙΣ

ΑΙ ΠΙΘΑΝΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ

Ἐπαινοῦμεν τὴν πρόθυμον προσέλευσιν τῶν προσκληθέντων ἀντιπροσώπων καὶ δὴ ἀπὸ τῶν ἀπωτάτων σημείων τῆς νήσου καὶ ἠλπίσαμεν ὅτι σοβαρὰ καὶ ἀποτελεσματικὴ θὰ ἐπανελαμβάνετο ἐργασία πρὸς τὴν ἐπιτακτικὴν καὶ κατεπείγουσαν διευθέτησιν τῆς οἰκονομικῆς κυρίως διαχειρίσεως τῆς ἱερᾶς καθόλου περιουσίας ἐν τῇ Κυπρ. Ἐκκλησίᾳ.

Ἅπαξ ὅμως ἔτι τοῦ κοινοῦ αἱ ἀναπτερωθεῖσαι ἐλπίδες κατεστάλησαν, διότι οὐχὶ ἀδόκητος νέα ἐγένετο ἀναβολὴ τῆς συνελεύσεως εἰς τὴν 7 Δεκεμβρίου καὶ τοῦτο ἐλλείψει ἀπαρτίας διὰ τὴν ἀποδημίαν τοῦ Π. Μητροπολίτου Κιτίου καὶ τοῦ Πανοσιολ. Καθηγουμένου Κύκκου.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι τυγχάνουσιν οὗτοι σημαντ. πρόσωπα τῆς συνελεύσεως καὶ ἡ παρουσία αὐτῶν θὰ καθίστη ἀρτιωτέραν τὴν χορείαν τῶν ἀντιπροσώπων, ἐντούτοις καὶ χωρὶς τούτων ἠδύνατο νὰ χωρήσῃ ἡ Συνέλευσις ἐπὶ τὸ ἔργον διατυποῦσα κυρίως τὰς λαϊκὰς σκέψεις ἐπὶ τοῦ προκειμένου ζητήματος· διότι δὲν πιστεύομεν ὅτι αἱ ἀποφάσεις αἱ τελικαὶ θὰ ἐξαρτηθῶσιν ἀπὸ σκέψεων καὶ γνωμῶν κληρικῶν, αἵτινες πιθανὸν νὰ ἀντιτίθενται τελείως πρὸς τὰς λαϊκὰς τοιαύτας.

Οἱ προσελθόντες ἀντιπρόσωποι ἠδύναντο νὰ ἐπιληφθῶσι τοῦ καθαρῶς οἰκονομικοῦ καὶ διαχειριστικοῦ μέρους τοῦ ζητήματος, ἀναβάλλοντες εἰς εὔθετον καιρὸν πᾶν ὅ,τι σχετίζεται πρὸς τοὺς ἀναλλοιώτους καὶ ἀμετατρέπτους κανόνας τῆς Ἐκκλησίας, καὶ παρουσιάζοντες οὕτω πρὸς τὸ δικαίως ἀδημονοῦν Κοινὸν τὴν ὁριστικὴν κατεύθυνσιν καὶ τὴν ἀσφαλῆ πρόοδον τῆς λύσεως πολλαχῶς σημαντικοῦ ζητήματος.

Ἡ γενομένη ἀναβολὴ ὁσονδήποτε δεδικαιολογημένη καὶ ἂν εἶνε ἐν τῇ διανοίᾳ τῶν ἐπιδιωξάντων αὐτήν, οὐδόλως ἱκανοποιεῖ τὴν ἀνυπομονοῦσαν κοινὴν γνώμην, ἐμβάλλουσα εἰς αὐτὴν μάλιστα τὴν ἀπαισιοδοξίαν καὶ ἀμφιβολίαν περὶ τῆς τελικῆς διαρρυθμίσεως.

Ἐὰν κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ἡμέραν, ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ χειμῶνος, πιθανὰ φυσικὰ ἢ ἄλλα κωλύματα ἢ καὶ ἀποκαρτέρησις πολλῶν ἐκ τῶν προσελθόντων ἀντιπροσώπων ματαιώσωσι τὴν συνέλευσιν καὶ γένηται ἀνάγκη νέας ἀναβολῆς, ἡ ἐντύπωσις ἀπὸ τῆς ἐπανειλημμένης παρελκύσεως εἰς τὸ Κοινὸν θὰ εἶνε πολὺ θλιβερά.

Δυοῖν θάτερον τότε θὰ συμβῇ· θὰ πιστευθῇ ὅτι τὸ ζήτημα ἐγκατελείφθη καὶ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ ἀφείθησαν εἰς τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν ἐν ᾗ ὑπάρχουσιν καὶ θὰ ἀναλάβῃ ὁ λαὸς δι' ἐπαναστάσεως τὴν ἀνόρθωσιν αὐτῶν ἢ θὰ ἀπογοητευθῇ οὕτως καὶ θὰ ἀποστρέψῃ τὸ πρόσωπον ἀπό τε τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀπὸ τῶν ὑπευθύνων λαϊκῶν ἀντιπροσώπων.

Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ἡ ἔκβασις θὰ εἶνε δυσάρεστος, προπάντων δὲ κατὰ τὴν δευτέραν ἥτις εἶνε καὶ ἡ πιθανωτέρα, διότι ἡ ἀπογοήτευσις καὶ ἡ παγερὰ ἀδιαφορία εἶνε ὀλέθρια συμπτώματα καταπτώσεως καὶ παρακμῆς, καὶ ταύτης μυριάκις αἱρετωτέρα ἡ ἐπανάστασις, ἡ φλέγουσα καὶ καίουσα τὰ ξηρὰ καὶ σεσηπότα - καὶ καταθλιβοῦσα τὴν σφριγῶσαν ζωὴν ἀκμαίων καὶ ἀρρενωπῶν κοινωνιῶν.

Δὲν ἀγνοοῦσιν οἱ κ.κ. ἀντιπρόσωποι τοὺς μακροὺς καὶ ἐπιμόχθους καὶ δαπανηροὺς ἀγῶνας ὅπως ἐξεγερθῇ καὶ μορφωθῇ γνώμη κοινὴ, δημόσιον πνεῦμα καὶ δημόσιον ἐνδιαφέρον, καὶ ἡ ἐξέγερσις αὕτη εἶχε κορυφωθῇ ἐν τῷ ἀρχιεπισκοπικῷ ζητήματι στενῶς συνδεθέντι τότε μετὰ τοῦ πολιτικοῦ προγράμματος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ. Δικαίως καὶ ὀρθῶς ὁ λαὸς καὶ ὁ κλῆρος ὑψίστην ἀπέδοσεν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο σημασίαν καὶ συνεκροτήθη περὶ τούτου ἀγὼν ἐπὶ δεκαετίαν ὁλόκληρον συγκλονῶν καὶ συνταράττων τὴν νῆσον ὅλην, καὶ συγκινῶν πέρα τῆς θαλάσσης καὶ τὸ ἄλλο ὀρθόδοξον Ἑλληνικόν.

Ὁ ἀγὼν ἐκεῖνος δὲν συνεκροτήθη ἁπλῶς διὰ τὸ πρόσωπον τῶν ἀντιπάλων ὑποψηφίων, ἀλλὰ προεβάλλοντο ἑκατέρωθεν τὰ ἀποτελέσματα ἀπὸ τῆς ἐπιτυχίας καὶ τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἑτέρου.

Ἡ ἀναμόρφωσις τοῦ ἱ. κλήρου, ἡ ὁλοσχερὴς ἀνόρθωσις τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ οἰκονομικὴ καὶ ἠθικὴ ἐνίσχυσις καὶ ἐπίρρωσις τῶν κοινοτήτων ἦσαν αἱ γοητευτικαὶ καὶ δίκαιαι ἐπαγγελίαι ἑκατέρωθεν.

Διέρρευσεν ἐντούτοις τετραετία ὁλόκληρος ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς ἱεραρχίας ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἡμῶν, καὶ ἀντὶ τῆς προσδοκωμένης ἀναμορφώσεως τοῦ κλήρου μετὰ θλίψεως βλέπομεν παρατεινομένην καὶ ἐπιτεινομένην μάλιστα τὴν κατάπτωσιν αὐτοῦ, ἀντὶ τῆς ἐπηγγελμένης ἀνορθώσεως τῶν Ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων, ἐχώρησαν ταῦτα σταθερῶς ἐπὶ τὰ χείρω μέχρι τοῦδε, καὶ εἰς ἐπίμετρον ἡ ἀδικαιολόγητος παρέλκυσις τῆς ἐκκρεμούσης τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος ἀφαιρεῖ τὸν λαὸν ὅλον καὶ τὴν ἐσχάτην ἐλπίδα περὶ τῆς εὐοδώσεως τῶν μακρῶν καὶ ταραχωδῶν ἀγώνων του.

Ἀλλ' αἱ συνέπειαι τῆς ἀπογοητεύσεως καὶ τοῦ ἀπελπισμοῦ θὰ εἶνε ὀλέθριαι, διότι καὶ ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας του θὰ ἀποστρέψῃ τὸ πρόσωπον ὁ λαός, εἰς κόραξ πέμπων ποιμενάρχας καὶ ποιμένας, καὶ ἀπὸ τῶν πολιτικῶν καὶ κοινοτικῶν ἡγετῶν του πᾶσαν ἐμπιστοσύνην θὰ ἄρῃ καὶ θὰ ἀφεθῇ εἰς τὴν διάκρισιν τῆς τυφλῆς τύχης καὶ τοῦ σκοτεινοῦ πεπρωμένου.

Τὰ συμπτώματα τῆς ἀποναρκώσεως ταύτης τοῦ λαϊκοῦ σώματος ἐκδηλοῦνται ἤδη πολλαχῶς ἐν τῇ κυριευούσῃ βαθμηδὸν ἀδιαφορίᾳ περὶ τῶν κοινῶν.

Ἀραιότατοι προσέρχονται οἱ ἐκλογεῖς καὶ ἀπρόθυμοι πρὸς πᾶσαν ἐκλογήν, διότι ἀπέβαλον τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτῶν πρὸς τὴν ἀποτελεσματικὴν δύναμιν τῆς ψήφου αὐτῶν καὶ κινδυνεύομεν νὰ εὕρωμεν τὸν λαὸν ἀδιάφορον καὶ ὅλως ἀπαθῆ, ὅταν θὰ ἐπιστῇ ἀνάγκη νέων καὶ σφοδρῶν ἀγώνων περὶ τῶν ὑψίστων καὶ εὐγενεστάτων ἰδεωδῶν καὶ συμφερόντων τοῦ τόπου.

Αἱ ἀποτυχίαι περὶ σημαντικώτατα μάλιστα καὶ σπουδαιότατα ζητήματα ἐπάγονται τὰς χείρονας αὐτῶν συνεπείας ταύτας, ἀποβαίνουσαι οὕτω ἐπιζημιώτεραι καὶ δεινότεραι, καὶ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ διαλάθῃ ἅπαντας τοὺς ὑπευθύνους ἔν τε τῷ Ἐκκλησιαστικῷ καὶ τῷ πολιτικῷ σταδίῳ.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΝΟΜΟΣ

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

Μαθήματα ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας.—Ὑπὲρ πᾶν ἄλλο πρῶτον ἀσφάλεια ἐθνική.—Ἐπιτακτικὴ φωνὴ τοῦ δαφνοστεφοῦς Βασιλέως μας.—Πρώτιστον καθῆκον τῶν Πανελλήνων καὶ μέγιστον συμφέρον πάντων.

Τὸν Θεμιστοκλέα οὐκ εἶα καθεύδειν τὸ τοῦ Μιλτιάδου τρόπαιον ἐν Μαραθῶνι, καὶ ἀπορρίψας κιθάρας καὶ αὐλοὺς καὶ ἀπολιπὼν τὰς φαιδρὰς καὶ εὐθύμους μετὰ τῶν δημιλίκων νεανιῶν ἀναστροφὰς, κατελείσθη, ἐν τῷ οἴκῳ ἐπιδοθεὶς εἰς μελέτας βαθείας ὅπως ἀναδειχθῇ πρὸς τὸν ἀντίζηλον ἐξίσου χρήσιμος καὶ εὐεργετικὸς εἰς τὴν φιλτάτην πατρίδα.

Διορατικὸς καὶ ὀξύνους προεῖδε τὴν ἐκδίκησιν τοῦ ἡττηθέντος ἐν Μαραθῶνι μεγάλου Βασιλέως καὶ τοῦ δημοσίου καὶ πολιτικοῦ βίου κατήρξατο προλέγων τὸν ἐπικείμενον πάντοθεν ἐκδικητικὸν πόλεμον τῆς Περσίας καὶ ἐνουθέτει καὶ παρώτρυνε καὶ ἐξώρκιζε τοὺς Ἀθηναίους, ἵνα παρασκευάσωσι στόλον ἰσχυρὸν νὰ ἀντιπαραταχθῇ κατὰ τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Ἀσίας, δι' ὧν οἱ Πέρσαι θὰ ἠπείλουν κυρίως τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Ἑλλάδος. Ἔπεισε τοὺς Ἀθηναίους ἵνα παραιτηθῶσιν ὅσα ἀπελάμβανον ἕκαστος ἀπὸ τῶν μεταλλείων τοῦ Λαυρίου καὶ διαθέσωσι ταῦτα εἰς τὴν ναυπήγησιν στόλου, ὅστις πράγματι ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα ἐν Σαλαμῖνι καὶ ἐξησφάλισεν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὸν Ἑλληνικὸν πολιτισμόν.

Τὴν διορατικότητα καὶ ὀξυδέρκειαν τοῦ μεγαλοφυοῦς Θεμιστοκλέους δὲν ἠμβλυναν οὐδ' ἐθάμβωσαν αἱ περὶ λαμπροὺς νίκας καὶ τὰ οὐρανομήκη τῶν Ἑλληνικῶν δυνάμεων τρόπαια, καὶ ἅμα τῇ εἰσόδῳ, νέαν ἔβαλε πρὸς τοὺς Ἀθηναίους κραυγὴν κινδύνου κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν ἐν τῷ μέλλοντι, καὶ εἰς τοῦτο πειθόμενοι κατωχύρωσαν τὴν Ἀκρόπολιν καὶ τὴν πόλιν διὰ τείχους, ἵνα οὗ ἐν τῷ μέλλοντι νὰ προστατεύσῃ αὐτὴν κατὰ πολεμίων οἱωνδήποτε, καὶ αἱ Ἀθῆναι ἡσυχοι καὶ γαλήνιαι ἐπὶ τῇ πεποιθήσει εἰς τὴν ἀσφάλειαν αὐτῶν ἐπεδόθησαν εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ ἠθικ. ἐκείνην μεγαλουργίαν, ἥτις ἀνέδειξε τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα αἰώνιον διδάσκαλον καὶ τροφὸν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὁ μέγας, ὁ ὀλύμπιος Περικλῆς πρὶν ἢ κατακοσμήσῃ τὸ Ἄστυ καὶ τὴν ἱερὰν Ἀκρόπολιν διὰ τῶν ἀθανάτων ἔργων τῆς θείας Τέχνης, τὴν ρητορικήν του δεινότητα μετεχειρίσθη ἵνα πείσῃ τοὺς Ἀθηναίους ὅπως καταχωρύσωσι τὸν Πειραιᾶ καὶ διὰ τῶν Μικρῶν Σκελῶν συνδέσωσι τοῦτον μετὰ τοῦ Ἄστεως ἀπεργαζόμενος οὕτω τὴν ἀσφάλειαν τῶν Ἀθηνῶν ἀπό τε ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης.

Εἶνε εὐτύχημα ὅτι τὰ ἀπὸ τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας μαθήματα οὔτε ὁ δαφνοστεφὴς Βασιλεὺς ἡμῶν οὔτε ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, οὔτε ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων παρεῖδον, καὶ ἅμα τῇ εἰρήνῃ μετὰ δίττὸν ἔνδοξον πόλεμον ὁμοφώνως διεκήρυξαν καὶ ἀνεγνώρισαν τὴν ἄμεσον καὶ ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῆς πλήρους καὶ ἀρτίας παρασκευῆς τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν, ἵνα ἡ Ἑλλὰς γένηται εἰς τοὺς φίλους σεβαστὴ καὶ τρομερὰ εἰς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῆς, κατὰ τὴν ὑψηλὴν καὶ ἀξίαν τοῦ πολεμικοῦ καὶ βασιλικοῦ μεγαλείου ῥῆσιν τοῦ Στρατηλάτου νικητοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Εὐτυχῶς καὶ ἡ Βουλὴ καὶ ὁ Ἑλληνικὸς τύπος καὶ ἡ κοινὴ γνώμη τοῦ Ἔθνους, προέχοντος τοῦ Βασιλέως ἡμῶν, ἀσχολοῦνται καὶ μεριμνῶσι περὶ τοῦ πλήρους ἐξαρτισμοῦ τῶν πολεμικῶν τῆς Ἑλλάδος δυνάμεων, διότι οὕτω μόνον θὰ κατασιελώμεν τὰς ἐκδικητικὰς ὀρέξεις Τούρκων καὶ Βουλγάρων καὶ θὰ ἐπιβάλωμεν εἰς τὴν παλυπαθῆ Ἀνατολὴν τὴν εἰρήνην καὶ εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ εἰς τοὺς ἄλλους χριστιανικοὺς καὶ μὴ ἐν αὐτῇλαοὺς θὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν ἀπρόσκοπτον καὶ ἐλευθέραν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον ὑλικήν τε καὶ ἠθικήν.

Ὕψιστον συμφέρον ἐπιβάλλει εἰς ἡμᾶς ὅπως, ἐξοπλισθέντες ἀνὰ τὴν Ἀνατολὴν καὶ ἀναπτύξωμεν ὅλην τὴν δραστηριότητα καὶ ἐπιχειρηματικότητα ἡμῶν καρποῦμενοι χώραν εἰκείαν καὶ ἀπὸ προγονικῆς κληρονομίας εἰς ἡμᾶς ἀναμφισβητήτως ἀνήκουσαν, καὶ ταύτην ὀφείλομεν νὰ διεκδικῶμεν ἐν εἰρήνῃ διὰ τῆς ἐλευθέρας καὶ ἀκωλύτου ἐργασίας ἡμῶν, ἐνισχυόμενοι καὶ προστατευόμενοι ἐν ἀνάγκῃ ὑπὸ τῶν ἀρτίων πολεμικῶν δυνάμεων τῆς ἐλευθέρας ἡμῶν πατρίδος.

Οἱ ἐλεύθεροι ἡμῶν ἀδελφοὶ εἰς νέους καὶ βαρεῖς θὰ ὑποβληθῶσι φόρους χρήματος καὶ αἵματος, μετὰ τὸν βαρύτατον φόρον τοῦ αἵματος, ὑπὲρ τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, εἰς ὃ ἀνήκομεν σώματι καὶ ψυχῇ πάντες. Ἐξίσου ὑπεύθυνοι πρὸς τοὺς ἐλευθέρους ἀδελφοὺς ἡμῶν καὶ ἐξίσου καρποῦμενοι καὶ μετέχοντες τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου καὶ τῆς δόξης καὶ τῆς δυνάμεως καὶ προστασίας τῆς ἐλευθέρας ἡμῶν πατρίδος ἂς φορολογηθῶμεν ἑκουσίως ὅλως καὶ αὐτοπροαιρέτως, κατὰ τρόπον ὅλως ἀβίαστον καὶ ἀνεπαίσθητον.

Ἡ εὐρυτάτη διάδοσις γραμματίων τοῦ Ἐθνικοῦ Λαχείου καθ' ἑκάστην τριμηνίαν ἀνὰ τὴν Νῆσον πρέπει νὰ γένηται καθῆκον ἐθνικὸν καὶ φιλόπατρι παντὸς Κυπρίου Ἕλληνος.

Ὁ Ἑλληνικώτατος λαὸς τῆς Κύπρου δὲν ὤκνησε ποτὲ πρὸς θυσίας αἵματος καὶ χρήματος ὑπὲρ πατρίδος, ἐν τῇ εὐρυτάτῃ καὶ ὑψίστῃ ἐννοίᾳ αὐτῆς, καὶ παρὰ πᾶσαν τὴν δυσπραγίαν αὐτοῦ εἶνε πάντοτε ἕτοιμος καὶ πρόθυμος νὰ εἰσφέρῃ καὶ ἀπὸ τοῦ ὑστερήματός του.

Ἡ διάδοσις τοῦ Ἐθν. Λαχείου ἀνὰ τὴν Κύπρον ὑστέρησεν ἅπαξ μεγάλως οὐχὶ διὰ γλισχρότητα καὶ ἀδιαφορίαν τοῦ λαοῦ πρὸς αὐτὸ, ἀλλὰ δι' ἔλλειψιν ὠργανωμένης πρὸς τοῦτο ἐνεργείας.

Ἐπανερχόμεθα διὰ τοῦτο εἰς σχέδιον, ὅπερ διεγράψαμεν εἰς προγενέστερον φύλλον, διότι μάτην ἐζητήσαμεν καὶ ἐμελετήσαμεν πρὸς εὕρεσιν ἄλλου.

Οἱ ἡμέτεροι ἀρχιερεῖς καὶ χρόνον ἔχουσι διαθέσιμον καὶ μέσα πολλὰ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῶν καὶ τῶν σχέσεων πρὸς τὰς Ἑλληνικὰς κοινότητας, ἵνα μετὰ πάσης ἀσφαλείας καὶ ταχύτητος διαδίδωσι τὰ γραμμάτια τοῦ Ἐθνικοῦ Λαχείου καθ' ἅπασαν τὴν Νῆσον μέχρι τῆς ἐσχάτης Ἑλληνικῆς καλύβης.

Ἂς γένηται αἰσία ἔναρξις τῆς πατριωτικωτάτης ταύτης ἐργασίας ἀπὸ τῆς ἀρξαμένης ταύτης τριμηνίας τοῦ Ἐθνικοῦ λαχείου, ζητουμένων τηλεγραφικῶς χιλιάδων τινῶν γραμματίων, ἅτινα σὺν τῷ χρόνῳ εἶνε βέβαιον ὅτι θὰ ἀνέλθωσιν εἰς μυριάδας.

Ποιοὺμεθα ἔκκλησιν εἰς τὴν φιλοπατρίαν παντὸς Ἕλληνος ὅπως ἀποκρούσῃ μὲν ἕκαστος καὶ ἀποστρέφεται πᾶν ξένον λαχεῖον, νὰ θεωρῇ δὲ νόμιον ἐθνικὴν τὴν προμήθειαν γραμματίων τοῦ Ἐθν. Στόλου κατὰ λόγον τῶν πόρων καὶ τῶν μέσων αὐτῶν ἔστω καὶ ἑνὸς μονοδράχμου κατὰ τριμηνίαν, καὶ οὕτω μετὰ τῆς προσδοκίας σημαντικοῦ κέρδους θὰ ἔχῃ τὴν ψυχικὴν εὐχαρίστησιν ὅτι συντελεῖ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῆς μεγάλης πατρίδος καὶ εἰς τὴν ἀσφάλειαν καὶ πρόοδον τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Ο ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

ΥΠΟ

FR. DUFOUR

II

Ὁ Τσάρος Σαμουήλ.—Πολιτισμὸς καὶ πολυτέλεια.—Ὁ Τσάρος Πέτρος Α' καὶ ἡ βουλγαρικὴ φιλολογία.—Ὁ Νικηφόρος Φωκᾶς καὶ οἱ Ρῶσσοι σύμμαχοι.—Ὁ Ἰωάννης Τσιμισκῆς καὶ νέκαι κατὰ Βουλγάρων καὶ Ρώσσων.—Ἡ Πρεσθλαύα.—Αἰχμαλωσία τοῦ Τσάρου Βόριδος.—Ὁ Τσάρος Σαμουὴλ καὶ νέκαι τοῦ καθ' Ἑλλήνων.

Τῷ 912 ἐπέσκηψε τρομερὰ κρίσις εἰς τὸ Βυζάντιον. Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος εἶνε ἀνήλικος ἑπταετὴς παιδίον ἔτι δὲν ἀναγιωρίζεται οὐδὲ ὡς κληρονόμος καὶ διάδοχος ὑπό τινων ραδιουργῶν, καὶ οἱ ἀντιβασιλεῖς πολλαπλασιάζονται, ἐμβάλλοντες εἰς τὸ κράτος ἐπικίνδυνον ταραχήν. Ἡ ἀνύψωσις τῆς ἐπαναστατικῆς σημαίας ἦτο πειρασμὸς εἰς ὃν ὁ πολεμοχαρὴς Συμεὼν δὲν ἠδύνατο νὰ ἀντισταθῇ. Ἔπρευσε πάλιν, κατέλαβε τὴν Ἀδριανούπολιν τῷ 914, ἤρατο περιφανῆ νίκην τῷ 917 ἐν Ἀγχιάλῳ καὶ ὑπέγραψε συνθήκην, δι' ἧς τῷ παρεχωρεῖτο ἅπασα ἡ χώρα μέχρι Ροδόπης.

Ἡ εἰρήνη δὲν διήρκεσε πολὺ· τῷ 919 ἐπανελήφθη ὁ ἀγὼν κατὰ τῶν νέων συμμάχων τῆς αὐτοκρατορίας, τῶν Κροατῶν, καὶ νικηθεὶς ὑπὸ τούτων ἀπέθανεν ὑπὸ λύπης τῷ 927.

Ἡ βασιλεία τοῦ Συμεὼν δύναται νὰ παραβληθῇ πρὸς τὴν τοῦ Καρολομάγνου (Καρόλου τοῦ Μεγάλου) ἢ τοῦ Σαὶντ-Ἐτιὲν (Ἁγ. Στεφάνου). Βεβαίως, ὁ βούλγαρος τσάρος δὲν ἦτο ἀναμάρτητος· οὐδὲν θὰ δυνηθῇ νὰ βάλῃ εἰς λήθην τὰς ὠμὰς σκληρότητας ἃς διέπραξεν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν μαχῶν, τὴν παγερὰν ἀγριότητα ἥτις χαρακτηρίζει πάσας τὰς πράξεις του, αἱ ἀλόγιστοι παραφοραί του, ἡ ἀγερωχία του ὡς δεσπότου νικητοῦ· ὑπάρχει ὅμως ἡ βαθεῖα εἰσχώρησις τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ ἔρωτος πρὸς τὰ γράμματα ἐν τῷ βασιλείῳ του· ἡ γειτνίασις τοῦ Βυζαντίου ἐξήσκει ἐπὶ τῆς διεφθαρμένης ταύτης φύσεως ἀξιοσημείωτον ἐπιρροήν. Κατὰ τὸ παράδειγμα μεγάλων αὐτοκρατόρων προσείλκυσε λογίους καὶ πεπαιδευμένους παρ' ἑαυτῷ· ἐνεθάρρυνε τὴν σπουδὴν καὶ μετάφρασιν εἰς τὴν βουλγαρικὴν πολυαρίθμων ἔργων ἑλληνικῶν. Ἡ πρωτεύουσά του Πρεσθλαύα διεμορφοῦτο κατὰ μικρὸν κατὰ τὸ πρότυπον τῆς κρατούσης γείτονος, καὶ ἡ πολυτέλεια ἣν εἰσήγαγεν εἰς τὴν αὐλήν του ἐδικαιολόγησε τὴν ἐνθουσιώδη σελίδα, ἣν εὑρίσκομεν ἐν τῷ «Πίνακι τῆς δημιουργίας» τοῦ Ἰωάννου Ἐξάρχου.

«Ὁ προσερχόμενος μακρόθεν καὶ εἰσερχόμενος εἰς τὴν πρώτην αὐλὴν τοῦ τσαρικοῦ ἀνακτόρου μένει ἐκπληκτος· ὅταν πλησιάζῃ τὰς θύρας, ἡ ἐκπληξίς του μεταπίπτει εἰς πολλαπλᾶ ἐρωτήματα. Εἰσερχόμενος εἰς τὴν ἐσωτέραν αὐλὴν βλέπει ἑκατέρωθεν λαμπρὰ οἰκοδομήματα λιθόκτιστα, ἐπενδεδυμένα διὰ ξύλων πολυχρώμων. Βλέπει ὑψηλὰ μέγαρα, Ἐκκλησίας, μετὰ λιθίνων ἀδριάντων καὶ ξοάνων, ἀναριθμήτους εἰκόνας· τὰ ἐδάφη στίλβουσιν ὑπὸ μαρμάρων, χαλκοῦ, ἀργύρου, καὶ χρυσοῦ μὲ τόσην λάμψιν, ὥστε ἀγνοεῖ τις ποῦ νὰ μετρᾷ ἵνα ζητήσῃ σημεῖα συγκρίσεως. Διότι ὁ ξένος ἐν τῇ ἰδίᾳ του χώρᾳ δὲν εἶδεν ὅπως εἰμὴ ἐλεεινὰς καλύβας κεκαλυμμένας διὰ καλάμων.

«Ὑπὸ τοῦ θαυμασμοῦ γίνεται ἄφωνος, ὡς ἀπολιθωμένος. Ἐὰν συντύχῃ τῷ ἡγεμόνι, οἷον θέαμα! ὁ ἡγεμὼν κάθηται ἐπὶ θρόνου ἐνδεδυμένος μαργαροκέντητα ἐνδύματα, μετὰ περιδεραίων ἐκ χρυσῶν νομισμάτων περὶ τὸν λαιμὸν καὶ ψέλλια πολύτιμα. Ἐπανελθὼν οἴκαδε ὁ ξένος καὶ ἐρωτώμενος περὶ τοῦ ταξειδίου του· Τί λοιπὸν εἶδος ἐκεῖ κάτω;· Ἀπαντᾷ: Ἀγνοῶ πῶς νὰ σοὶ διηγηθῶ· οἱ ὀφθαλμοί σας μόνον θὰ ἠδύναντο νὰ δώσωσιν ὑμῖν τὴν ἰδέαν τηλικαύτης λαμπρότητος!»

Ἀποθήσκων ὁ Συμεὼν κατέλειπε τὰς ἡνίας τῆς Κυβερνήσεως εἰς παιδίον, τὸν Πέτρον Α'. Κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἡ Βουλγαρία εἶχε μεθόριον τὸν Δούναβιν πρὸς βορρᾶν, πρὸς ἀνατολὰς δὲ καὶ πρὸς νότον γραμμὴν διήκουσαν ἀπὸ Πύργου εἰς Μογλενὰ καὶ διερχομένην δι' Ἀνδριανοπόλεως πρὸς δυσμάς, εἰς τὰς Μακεδονικὰς λίμνας. Ἡ ἑνότης τοῦ ἀχανοῦς τούτου κράτους διέτρεχε μέγαν κίνδυνον ὑπὸ τῶν συνεχῶν ὁρμέων τῶν βοϊάρων· ὁ νεαρὸς βασιλεὺς ἔσχε τὴν τύχην νὰ

βοηθῆται ὑπὸ ἀντιβασιλέως σπανίας ἐνεργητικότητος τοῦ Σουρσουβούλ' ἵνα ἀποσοβήσῃ πιθανὸν διαμελισμὸν ἔσπευσεν οὗτος νὰ ὑπογράψῃ ἐπωφελῆ συνθήκην μετὰ τοῦ βυζαντινοῦ αὐτοκράτορος εἰς ἣν ἐπηκολούθησεν ὁ γάμος Ἑλληνίδος βασιλόπαιδος μετὰ τοῦ νέου βουλγάρου βασιλέως.

Τεσσαράκοντα εἰρηνικὰ ἔτη ἐπηκολούθησαν εἰς τὸ εὐτυχὲς τοῦτο συμβεβηκός. Ἐν Πρεσθλαύᾳ, ἡ παρουσία Ἑλληνίδος βασιλόπαιδος προσέδακε νέαν ὥθησιν εἰς τὰ γράμματα καὶ εἰς τὰς τέχνας· ἡ Ἑλληνικὴ παιδεία ἐξεπλοῦτο παρὰ τοῖς ἰθύνουσιν, διανοίγουσα τὴν ὁδὸν πρὸς τὴν βουλγαρικὴν φιλολογίαν.

Ὁ Ἕλλην αὐτοκράτωρ Νικηφόρος Φωκᾶς ἐντοσούτῳ ἀκουσίως ἀπεδέξατο τὴν οἱονεὶ ἡμινομοποίησιν τὴν ἀποσπασθεῖσαν ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου διὰ τοῦ Σουρσουβούλ. Τῷ 967 συμβεβηκὸς ἀνώδυνον κατ' ἐπίφασιν ἔβαλεν ἀποτόμως τὸ πῦρ εἰς τὴν πυρίτιδα· συμφώνως τῇ συνθήκῃ τῆς εἰρήνης Βούλγαροι πρέσβεις εἶχον ἔλθει εἰς Βυζάντιον ἵνα παραλάβωσι τὸν ἐνιαύσιον φόρον. Ὁ αὐτοκράτωρ, ἐν δυσθυμίᾳ, ὠργίσθη καὶ ἀπεδίωξε τοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ τσάρου. Χωρὶς νὰ ἀναμείνῃ ἐξήγησιν ἐνέβαλεν εἰς τὴν Θρᾴκην, προήλασε νικητὴς μέχρι τῶν Βαλκανίων καὶ συνωμολόγησεν ἐκεῖ ἐπιμαχίαν μετὰ τοῦ Σβιατοσλαύου, ἡγεμόνος τοῦ Κιέβου. Οὗτος δὲν ἀνέμεινε νὰ προσκληθῇ δεύτερον· μύριοι ρῶσσοι πολεμισταὶ κατέπλευσαν εἰς Δούναβιν ἐπὶ τῶν ἐπιμήκων λέμβων αὐτῶν διήρπασαν πᾶσαν τὴν χώραν καὶ εὑρίσκοντες ἐκεῖ καλὰ, ἠρνήθησαν νὰ ἀπέλθωσιν.

Ὁ Ἕλλην αὐτοκράτωρ ἀργὰ ἠννόησε τὸ διαπραχθὲν βαρὺ σφάλμα· ἵνα ἀποτρίψῃ τὸν κίνδυνον, ἐστράφη πρὸς τοὺς Βουλγάρους καὶ συνεννοήθη μετ' αὐτῶν ὅπως συντρίψῃ τοὺς νέους ἐπιδρομεῖς, ὑπελόγισεν ὅμως χωρὶς τῆς ζηλοτυπίας τῶν περικυκλούντων αὐτόν. Καθ' ἣν στιγμὴν θὰ ἀπήρχετο εἰς τὴν ἐκστρατείαν ἔπεσεν ὑπὸ τὸ ἐγχειρίδιον τοῦ Ἰωάννου Τσιμισκῆ, ἐραστοῦ τῆς συζύγου του. Οὗτος ἀντιγορεύθη βασιλεὺς καὶ ἐβαδισεν ἀποφασιστικῶς κατὰ τοῦ ἐχθροῦ· ἡττηθέντες εἰς Ἀδριανούπολιν (970) οἱ Ρῶσσοι ἠναγκάσθησαν ἐσπευσμένως νὰ ὑπερβῶσι τὸν Αἷμον.

Ἐξακολουθῶν τὸν δρόμον τῶν ἐπιτυχιῶν του ὁ νέος αὐτοκράτωρ, ὑπερέβη καὶ αὐτὸς τὴν ὀρεσιβόρον καὶ ἔλαμεν εὐθὺς εἰς Πρεσθλαύαν, ἣν καὶ ἐκυρίευσε· εἶτα προῆλθε μέχρι Ἀνδριανουπόλεως καὶ ἐπολιόρκησε τὴν Σιλίστραν ὅπου παρέμεινεν ὁ Σβιατοσλαῦος μετὰ τοῦ μεγάλου μέρους τοῦ στρατοῦ του.

«Τὸ Δορύστολον (Σιλίστρα), λέγει μετὰ χάριτος ὁ Σχλουμβέργερ, πανοῦργον τότε τὸ φοβερὸν καὶ παιδιόξυστον θέαμα τῶν δύο τούτων στρατιῶν, ὧν δύο τούτων στόλων, τόσων ἀνομοίων, ἠνωμένων ὑπὸ τὰ τείχη του. Ἐν τῷ κέντρῳ ἡ πόλις μετὰ τῶν ὑψηλῶν προχωμάτων της, ὧν ἐπεβλεπον πύργοι κατοικούμενοι ὑπὸ ὑπερασπιστῶν μετὰ τῶν ὁδῶν της, τῶν πλατειῶν της κεκαλυμμένων ὑπὸ γιγαντωδῶν πολεμιστῶν μετὰ λαλιᾶς τραχείας καὶ ἠχηρᾶς, ξένων πολεμιστῶν ἀπὸ τῶν πάγων τῆς Σκυθίας, φρικωδῶν ἀγρίων ἀνθρώπων μετὰ σπαρτίνων ἐνδυμάτων περὶ αὐτοὺς Πετσενέγοι, Οὔγγροι, Βούλγαροι αἰχμάλωτοι, ὅλα τὰ πλήθη τῶν ὁρδῶν ἐνδεδυμένοι δέρματα θηρίων. Πρὸς νότον τὸ ἀχανὲς στρατόπεδον τοῦ βυζαντινοῦ στρατοῦ μυρμηκιῶν ὑπὸ χιλιάδων στρατιωτῶν ἐκ τοσούτων φυλῶν, ἡ ἐκτεταμένη σπινθηροβολία τοῦ ἐκπληκτικοῦ τούτων τείχους ἀσπίδων καὶ λογχῶν ἐμπεπηγμένων εἰς τὸ ἔδαφος, αἱ ἐξελίξεις τῶν ἱππέων, τὰ λαμπρὰ ἐνδύματα τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἀρχηγῶν, ἡ θαμβωτικὴ στρατιὰ τῶν Ἀθανάτων. Πρὸς βορρᾶν, ὁ Δούναβις κατηφὴς ἐν τῇ εὐρείᾳ κοίτῃ του ἐπὶ τῆς ὄχθης, αἱ χιλιάδες τῶν μικρῶν νηῶν, αἵτινες εἶχον φέρει τοὺς Ρώσσους ἐκ Κιέβου· ἀπώτερον ὁ Ἑλληνικὸς στόλος ἐν ἡμικυκλίῳ μετὰ τῶν ὁλοσηρικῶν σημαιῶν των, τὰ ἐγχρωμα ἱστία του, μὲ τὰς στολὰς τῶν ναυτῶν του. Πέραν εἰς τὴν ἀχανῆ πεδιάδα, γυμνὴν καὶ σιωπηλὴν μέχρι τῶν ὀμιχλῶν τῆς Σκυθίας, μετά τινος ἴσως περιπλανωμένης συμμορίας Οὔγγρων ἱππέων.»

Ἡ πολιορκία αὕτη παρέμεινε διάσημος ἐν τῇ ἱστορίᾳ διὰ τὴν διάρκειαν αὐτῆς καὶ τὰ ἡρωϊκὰ ἐπεισόδια, ὧν ἡ ἀνάμνησις περιεσώθη εἰς ἡμᾶς. Ἡ νίκη ἔστεψε τὰ ὅπλα τοῦ Βυζαντίου· ὁ Σβιατοσλαῦος ὑπέγραψε ταπεινὴν συνθήκην καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὰς στέππας τοῦ Δνιεπέρου, ὅπου ἀπώλετο μετὰ πάντων τῶν ἑαυτοῦ ἐξ ἐνέδρας τῶν Πετσενέγων.

Ὁ Ἰωάννης Τσιμισκῆς ἠθέλησε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ Βυζάντιον κατὰ τὸν τρόπον τῶν νικητῶν ρωμαίων αὐτοκρατόρων· ὄπισθεν τοῦ ἅρματός του ἔβαινε γυμνόπους ὁ τσάρος Βόρις. Ἀφοῦ ὑπέμεινε τὴν ταπείνωσιν ταύτην ὑπεχρεώθη ὁ ἀτυχὴς Μονάρχης, ἐνώπιον παντὸς τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πρωτευούσης, νὰ ἀποθέσῃ πάντα τὰ σήματα τῆς ἀπολύτου ἐξουσίας του, διάδημα, χλαμύδα πορφυρᾶν, ἐρυθρὰ πέδιλα.

Ἡ παραδουνάβειος καὶ πέρα τοῦ Αἵμου Βουλγαρία ἀνεκτήθη πάλιν, οὐχὶ δὲ καὶ ἅπασα ἡ Βουλγαρία· πρὸς δυσμὰς ἀπὸ Σόφιας εἰς Ὀχρίδα, ἀπὸ Βελιγραδίου εἰς Ἰωάννινα, ὑπελείπετο ἀχανὴς ἔκτασις χώρας, ἧς ἐβασίλευεν ὁ Σαμουὴλ ἐν τῇ πρωτευούσῃ του Πρέσπᾳ.

Ἀποθανόντος τοῦ Τσιμισκῆ τῷ 976 ἐπωφελήθη τὰς ταραχὰς τῆς αὐτοκρατορίας ὅπως ἐπανακτήσῃ τὴν παραδουνάβειον Βουλγαρίαν εἶτα ἐνέβαλεν εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ ἐλεηλάτησε τὴν Λάρισσαν. Αἱ ἐπιτυχίαι ἀπέβαινον ἀνησυχαστικαί, ὅτε ἀνῆλθε τὸν αὐτοκρατορικὸν Θρόνον ἡγεμὼν οὗτινος ἡ μακρὰ βασιλεία ἔμελλε νὰ ἀποβῇ μία τῶν ἀξιολογωτάτων τῆς Βυζαντιακῆς ἱστορίας. Ὁ Βασίλειος Β' ἦτο ἔκγονος τοῦ Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου· ἦτο μόλις δεκαεξαέτης, ὅτε ἀνέλαβε τὴν βαρεῖαν εὐθύνην ἵνα προσῃ τῆς τύχης τῆς Ἑλληνικῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Βυζαντίου.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Καταγγελίαι κατὰ ὑπουργοῦ. —Ἡ ἀπολογία του.—Αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὸ «Ρ'τον-Ἰανέϊρον».—Φόβος καὶ κίνδυνοι.

Ἐν τῷ ἀττικῷ τύπῳ ἐπὶ τῇ παραιτήσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Στράτου, δημοσιεύονται ἐγκλήσεις κατ' αὐτοῦ ἰσοδυναμοῦσαι πρὸς κατηγορίαν ἐπ' ἐσχάτῃ προδοσίᾳ, ἀπολογούμενος δὲ ὁ κ. Στράτος ἐπιρρίπτει εἰς τὸν Πρωθ. κ. Βενιζέλον ὅτι περιῆλθεν οὗτος εἰς ἄκραν ταραχὴν κατὰ τὰς πρώτας ἐπιθέσεις τῶν Βουλγάρων εἰς τὸ Παγγαῖον κατὰ τῶν Ἑλληνικῶν προφυλακῶν καὶ ἐριφοκινδύνευσεν ὕψιστα συμφέροντα τῆς Πατρίδος.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκτεθέντων δυνάμεθα μετὰ πεποιθήσεως νὰ προεἰπωμεν ὅτι αἱ ἐγκλήσεις εἶνε εἴτε παρανοήσεις καὶ ὑπόνοιαι σφαλεραὶ εἴτε μοχθηραὶ σκευωρίαι, ὅ τε πρωθυπουργὸς δὲ κ. Βενιζέλος καὶ ὁ Ὑπουργὸς κ. Στράτος ἐνήργησαν πάντοτε ὁδηγὸν καὶ σύμβουλον ἔχοντες τῆς πατρίδος τὸ συμφέρον καὶ μόνον αὐτό.

Ὁ ἐκ Λακεδαίμονος βουλευτὴς κ. Κουτσόπης, γνωστὸς καὶ ἐκ τῆς προηγουμένης ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιπολιτευτικῆς δράσεώς του μετὰ τοῦ κ. Πῶπ, ἀναφαίνεται πάλιν εἰς τὴν «Νέαν Ἑλλάδα» καταγγέλλων τὸν κ. Στράτον, ὅτι δὴθεν ἐπὶ μῆνας ἤδη καὶ ἐν κρισίμοις ὥραις ἀπειλουμένης ἐπαναλήψεως πολέμου πρὸς τὴν Τουρκίαν, ἀνέβαλεν ἀδικαιολογήτως τὴν παραλαβὴν ἓξ ἑτοίμων καθ' ὅλα τορπιλλοβόλων, παρηγγελμένων ὑπὸ τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως εἰς τὸ γερμανικὸν ναυπηγεῖον «Βουλκάν». Τὴν ἀναβολὴν ταύτην ὁ κ. Κουτσόπης ἀποδίδει εἰς ἔνοχον πρόθεσιν τοῦ κ. Στράτου, ὅπως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις περιστῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐξαγοράσῃ τὸ Βραζιλιανὸν Νιρήνευς «Ριον—Ἰανέϊρον» ἀντὶ 62,000,000. Ὁ κ. Στράτος τὴν κακόβουλον ταύτην διάσωσιν θεωρήσας ὡς συκοφαντίαν ἐνήγαγε τὸν κ. Κουτσόπην ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ διαθέσιμος ὑποναυτηγὸς κ. Τσικαλᾶς ἐξ ἄλλου διὰ μακρῶν ἐθέτει εἰς τοὺς ἀττικοὺς «Κυρίους» καταγγελίαν κατὰ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Στράτου, ὅτι δὴθεν ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ μεσίτου μετῆλθεν ὅλην τὴν ἀπὸ τοῦ ἀξιώματός του ἐπιρροὴν καὶ ἐνήργησε θεμιτὰ καὶ ἀθέμιτα, ὅπως ἀγορασθῇ τὸ βραζιλιανὸν «Ντρήτνωτ», ὅπερ καὶ κατὰ τὸν θώρακα καὶ κατὰ τὸν ὁπλισμὸν ὑστερεῖ τοσοῦτον τοῦ νεοτεύκτου τουρκικοῦ ὑπερντρήτνωτ «Ρεσσατιὲ», ὥστε θὰ ἐξέθετεν εἰς μέγαν κίνδυνον τὸ ἑλληνικὸν ναυτικὸν καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἐν περιπτώσει ἐπαναλήψεως τῶν ἐχθροπραξιῶν πρὸς τὴν Τουρκίαν.

Ὁ κ. Στράτος καταγγέλλεται ὅτι ὅπως ἐξαναγκάσῃ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος νὰ ἀγοράσῃ τὸ Βραζιλιανὸν «Ριον—Ἰανέϊρον», ἐν συμπαιγνίᾳ μετὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀττικῆς «Ν. Ἡμέρας», ἐδημοσιεύθη ἐν αὐτῇ τηλεγράφημα πλαστόν, ἐκ Βιέννης δῆθεν προερχόμενον, καὶ ἀναφέρον ὡς διάδοσιν ἐκεῖ ὅτι ἡ Ἑλλὰς διαπραγματεύεται τὴν ἐξαγορὰν νεοπαγοῦς γερμανικοῦ θωρηκτοῦ, ἵνα προκαλέσῃ τὴν διαμαρτυρίαν τῆς Γαλλίας, ἥτις θὰ παρεῖχε τὸ δάνειον, καὶ ματαιώσῃ τὴν ἀγορὰν τούτου, πάλιν χάριν τοῦ «Ρίου—Ἰανεΐρου».

Ὁ διευθυντὴς τῆς «Ν. Ἡμέρας» κατηγγέλθη εἰς τὸ Στρατοδικεῖον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἠθῳώθη διὰ μιᾶς μόνης ψήφου. Κατὰ τὴν διαδικασίαν ἀπεδείχθη ὅτι τὸ τηλεγράφημα ἦτο πράγματι πλαστὸν καὶ παρουσίασεν ὁ διευθυντὴς τῆς «Ν. Ἡμέρας» ἐπιστολὴν τοῦ ἀνταποκριτοῦ του ἐν Βιέννῃ, ἧς τὸ περιεχόμενον ἐδημοσίευσεν ὑπὸ τύπον τηλεγραφήματος πρὸς ἐπαγγελματικὴν ἐπίδειξιν.

Ὁ κ. Στράτος μετὰ τὴν παραίτησίν του ἀπολογεῖται ἐν συνεντεύξει του πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἀττικοῦ «Ἐμπρὸς» διὰ βροχέων ὡς ἑξῆς:

«Ἡ παρουσία μου ὀφείλεται εἰς ἐπιστολὴν τοῦ κ. Βενιζέλου τὴν ἑξῆς:

Ἀθῆναι 5 Νβρίου 1913.

Φίλε κ. Συνάδελφε,

«Ὅτε ἐπέστρεψα κατὰ Ἰανουάριον ἢ ἐ. ἐκ Λονδίνου ἔμαθα ὅτι, ἐναντίον τῆς ρητῶς δηλωθείσης γνώμης μου, εἶχε γίνει ἡ ριζικὴ μεταβολὴ τοῦ τύπου τοῦ παραγγελθέντος εἰς τὰ ναυπηγεῖα «Βούλκαν» θωρηκτοῦ, ἐδήλωσα πρὸς ὑμᾶς καὶ ἀπ' εὐθείας καὶ διὰ τοῦ κ. Κορομηλᾶ, ὅτι μόνον ὡς ἐκ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως εἰς ἣν διετέλει τὸ Κράτος, δὲν ἔκρινα ἐπίκαιρον νὰ προκαλέσω τότε τὴν ἐπιβαλλομένην ὑπουργικὴν μεταρρύθμισιν, ἥτις ἐντούτοις θὰ ἐγίνετο ἅμα τῷ πέρατι τοῦ πολέμου.

«Ὑπογραφείσης ἤδη τῆς εἰρήνης, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς ὅπως μὲ ἐξουσιοδοτήσητε νὰ προκαλέσω Διάταγμα ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως ὑμῶν, ὥστε κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίαν τῆς Βουλῆς νὰ εἶνε δυνατὸν ν' ἀναγγελθῇ ἡ ὑπουργικὴ αὕτη μεταρρύθμισις.»

Διατελῶ μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως

ὑμέτερος

Ἐλ. Κ. Βενιζέλος.

Ὁ κ. Στράτος λέγει ὅτι κατέπληξεν αὐτὸν ἡ ἐπιστολὴ αὕτη, διότι πράγματι οὔτε ὁ κ. Κορομηλᾶς ἀνεκοίνωσέ ποτε ἐντολὴν τοιαύτην τοῦ Πρωθυπουργοῦ, οὔτε ὁ κ. Βενιζέλος εἶπε ποτε ὅσα ἀναφέρει ἐν τῇ ἐπιστολῇ του.

Ὁ κ. Κορομηλᾶς, τοὐναντίον κατὰ Φεβρουάριον, ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐκ Λονδίνου, ἀπέτρεψε τὸν κ. Στράτον ἐπιμόνως ἀπὸ παραιτήσεως, ἣν ἀπεφάσισε τότε νὰ ὑποβάλῃ, προβάλλων ὅτι θὰ ἐβλάπτοντο τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα. Ὁ δὲ κ. Βενιζέλος μόνον τῇ 22ᾳ Ἀπριλίου, ὅτε συνήνεσεν ὅπως διαταχθῇ ἡ συνέχισις τῆς ναυπηγήσεως τοῦ θωρηκτοῦ εἶπε πρὸς τὸν κ. Στράτον, ὅτι **ἐπιφυλάσσονται αἱ πολιτικαὶ συνέπειαι.** Τὴν φράσιν ταύτην ὑπέλαβεν ὁ κ. Στράτος ὡς σημαίνουσαν ὅτι ἀπέναντι τῆς Βουλῆς θὰ ἀπέμενε μόνος ὑπεύθυνος καὶ ἀβοήθητος ὑπὸ τῆς λοιπῆς Κυβερνήσεως, ὅτε ἡ Ἀντιπολίτευσις θὰ ἤλεγχεν.

Οὕτως ἐν ἀγνοίᾳ του ὁ κ. Στράτος, ὡς λέγει, παρέμεινεν ὑπουργὸς ὑπὸ προθεσμίαν, ἐντούτοις, λέγει, ἠδυνήθη νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν σωτηρίαν ὑψίστων ἐθνικῶν συμφερόντων ἐπαναλειμμένως, νὰ σωθῇ δὲ καὶ αὐτὸς ὁ κ. Βενιζέλος.

«Ἂν ἀπὸ ἐμοῦ, λέγει ὁ κ. Στράτος, ὑπῆρχε δόλιος τις ἢ ἄνθρωπος ἐπιθυμῶν νὰ στήσῃ ὑπόμομον πρὶν ἢ ἐκραγῇ ὑπὸ τοὺς πόδας του ἡ ἑστημένη ὑπόνομος, ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἦτο παυμένος μετὰ πατάγου τὴν ὑστεραίαν τῶν πρώτων συμπλοκῶν τοῦ Παγγαίου ἢ θὰ ἦτο κατεστραμμένος μὲ τὰς συνεννοήσεις, εἰς ἃς παρεσύρθη πρὸς τοὺς Τούρκους. Ἦρκει νὰ ὑποβάλω τότε μίαν παραίτησιν καὶ νὰ αἰτιολογήσω δημοσίᾳ αὐτήν. Ἀντὶ τούτου ἐπέμεινα, ἠμπόδισα τὰ λάθη καὶ ἔσωσα τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα καὶ αὐτὸν τὸν ἀπολέσαντα τότε πᾶσαν ψυχραιμίαν πρωθυπουργόν.»

Αἱ ἀποκαλύψεις αὗται τοῦ κ. Στράτου εἶνε πολὺ συγκεκαλυμμέναι καὶ ὑπολείπονται νὰ σαφηνισθῶσιν εἴτε ἐν τῷ τύπῳ εἴτε ἄλλως δημοσίᾳ, ἵνα δειχθῇ ποῦ ὑπάρχει τὸ δίκαιον καὶ ἡ ἀλήθεια.

Παρακατιὼν ὁ κ. Στράτος ἐξακολουθεῖ:

«Ὁ κ. Βενιζέλος, ἐνῷ ἦτο ἀκόμη πολιτευτὴς ἐν Κρήτῃ ἐνεθουσία ὑπὲρ τοῦ προγράμματος τοῦ κ. Φουρνιέ, καὶ ἐν Ἀθήναις ὕστερον διεκήρυττε τοῦτο. Ἐμετριάσθησαν μὲν αἱ ἰδέαι του ἐκεῖναι, ὅτε κατηρτίσθη πέρυσι τὸ πρῶτον πρόγραμμα καὶ παρηγγέλθη τὸ μικρὸν θωρηκτόν, ἀλλ' ἡ μεταβάσις του εἰς Ἀγγλίαν ἐπανέφερεν αὐτὸν εἰς τὰς πρώτας του σκέψεις καὶ ὑπεστήριζεν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς στόλος δὲν ἔχει ἀνάγκην αὐτοτελείας, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀποτελῆται ἐξ ἐλαφρῶν μοιρῶν, διότι τότε εἶνε χρήσιμος σύμμαχος.

Ὁ κ. Στράτος ὅμως, ὡς λέγει, ὑπεστήριξεν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δύναται νὰ συμπράξῃ πρὸς οἱονδήποτε, ἀλλ' ὅτι μόνον ἡ ναυτικὴ της αὐτάρκεια ἐξασφαλίζει εἰς αὐτὴν πολιτικὴν αὐτοτέλειαν ἐν πάσῃ συμπράξει. Τὸ νὰ κατασκευάζῃ δὲ ἡ Ἑλλὰς θωρηκτὰ ἀνάπηρα, ὡς τὸ πρῶτον παραγγελθὲν εἰς τὸ «Βουλκάν», δὲν εἶνε πολιτικὴ ἀλλὰ χρημάτων ματαία σπατάλη. Ἦτο δὲ ἀνάπηρον τὸ θωρηκτὸν 13,000 τόν. διὰ τὸ ὁποῖον ὑπέγραψε μὲν τὸ συμβόλαιον παραγγελίας, τυπικῶς ὅμως, διότι κατ' οὐσίαν τὸν διεθνῆ διαγωνισμὸν εἶχε προκηρύξει ὁ κ. Βενιζέλος· ἐπίσης δὲ ὕστερον καὶ τὸ θωρηκτὸν 16,500 τόν. εἰς ὃ, κατὰ μίαν προμελέτην γενομένην ἀποδεκτὴν ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου, εἴχομεν φθάσει πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του εἰς Λονδίνον. Διότι εἶνε ἀνάπηρον τὸ θωρηκτόν, ὅπερ δὲν ἔχει ἰσχυρὰν ἐπίθεσιν· ὅσα δὲ κράτη δὲν ἔχουσιν οἰκονομικὰ τόσον εὔρωστα, ὥστε νὰ δύνανται νὰ κατασκευάσωσι θωρηκτὰ μὲ ἀρτίαν ἐπίθεσιν καὶ μὲ ἀρτίαν ἄμυναν, προτιμοῦν νὰ ἐνισχύσωσι τὴν ἐπιθετικὴν δύναμιν, δηλαδὴ πυροβολικὸν καὶ ταχύτητα ἐπὶ παραμελήσει τῆς ἀμύνης. Τοῦτο ἔπραξε καὶ αὐτός, λέγει ὁ κ. Στράτος, αὐξήσας τὸ πυροβολικὸν τοῦ θωρηκτοῦ καὶ παρασκευάσας διὰ τὴν Ἑλλάδα πλοῖα ἄρτια καθ' ὅλα.

Συμπεραίνει δὲ ὁ κ. Στράτος, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἦτο σύμφωνος κατ' ἀρχὴν εἰς μεγέθυνσιν τοῦ πλοίου μέχρι 16,500 τόν., δὲν ἤθελεν ὅμως τὰ δύο ἐπὶ πλέον πυροβόλα.

Ὑπεστήριξά, λέγει ὁ κ. Στράτος, μεθ' ὅλου τοῦ σώματος τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἄνευ ἀντιρρόπου δυνάμεως ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραδόσεως τοῦ τουρκικοῦ θωρηκτοῦ «Ρεσσατιὲ» μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς παραδόσεως τοῦ ἰδικοῦ μας, διότι ἂν ἐγίνετο τοῦτο ἡ Ἑλλὰς θὰ ἐξετίθετο εἰς τὴν διάκρισιν πάσης τουρκικῆς καὶ βουλγαρικῆς αὐθαδείας.

Πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀπαραιτήτου κατὰ θάλασσαν ὑπεροπλίας ἐνεδείκνυτο ἡ ἀγορὰ πλοίου δυναμένου νὰ παραδοθῇ ταυτοχρόνως τετράκιστον πρὸς τὸ τουρκικὸν θωρηκτόν. Τὸ κατάστημα Ἄρμστρογκ, ἔχον ἐντολὴν τῆς Βραζιλιανῆς Κυβερνήσεως, ὑπέδειξε διὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπου του, καὶ ὄχι διὰ μεσίτου, τὴν ἀγορὰν τοῦ πλοίου. Ἐκ καθήκοντος ἐγνώρισα τοῦτο πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, δηλώσας σύναμα ὅτι δὲν ἀναμιγνύομαι εἰς οὐδεμιᾶς φύσεως οἰκονομικὴν διαπραγμάτευσιν. Ἐδόθη ἐντολὴ πρὸς τὸν κ. Γενναδίου ἐν Λονδίνῳ νὰ διαπραγματευθῇ τὴν ὑπόθεσιν καὶ παρεκλήθη ἐν ᾧ μεταξὺ καὶ ὁ κ. Ζαχαρόφ νὰ ἀναμιχθῇ, ἐνεφανίσθη δὲ εἰς τὸ μέσον καὶ ὁ οἶκος Ρότσχιλδ δι' ἐπιστολῆς τῆς Βραζιλίας.

Πάντες οὗτοι διεπραγματεύοντο ἐν Λονδίνῳ, καὶ οἱ αὐτόθι ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν πώλησιν τοῦ θωρηκτοῦ ἐδημιούργουν τὰς φήμας περὶ Ρεούφ βέη καὶ περὶ ἀγορᾶς τοῦ θωρηκτοῦ ὑπὸ τῆς Ρωσσίας, ἵνα ἐκβιάσωσι τὴν Ἑλλάδα εἰς ταχεῖαν ἀγοράν.

«Δύναμαι νὰ βεβαιώσω, λέγει ὁ κ. Στράτος, ὅτι δὲν ἠμπόδισα τὴν ἄμεσον ἀγορὰν τοῦ «Ρίου—Ἰανεΐρου», εἰς ἣν καλέσας με ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδήλου ὅτι ἔπρεπε νὰ προβῶμεν, καὶ τόσον ἐτρομοκρατεῖτο ὑπὸ τῶν τηλεγραφημάτων τοῦ κ. Γενναδίου, ὅστις ἕνεκα τῆς εὐθύνης του μετέδιδε κατ' ἀνάγκην ὅσα ἀνεκοίνουν πρὸς αὐτὸν ἵνα ἐκβιάσωσι τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν.

Τὴν πρώτην φορὰν συνέστησα ἐγώ, ἐξακολουθεῖ ὁ κ. Στράτος, νὰ ζητηθῇ τὸ «Ἀλμιράντε Λατόρε» καὶ τῇ ἐπιμονῇ μου ἐγένετο διαπραγμάτευσις ἐπίσημος, ἥτις δὲν ἐτελεσφόρησεν ἀμέσως.

Τὴν ὑπόθεσιν τοῦ γερμανικοῦ θωρηκτοῦ προήγαγον ἐγὼ καὶ ὑπεστήριξα, χαρακτηρίσας ταύτην ὡς τὴν ἀρίστην πασῶν λύσιν, διότι θὰ εὑρισκόμεθα οὕτως ἐκτὸς μονοπωλιακῆς ἀνάγκης παρὰ νὰ κύψωμεν.

Τὴν δευτέραν φορὰν ὅτε ἐκλήθην ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μετὰ τοῦ κ. Πανᾶ καὶ ἐλέχθη πρὸς ἡμᾶς, ὅτι πρέπει νὰ προβῶμεν εἰς ἀγορὰν πάλιν τοῦ «Ρίου—Ἰανεΐρου», ἀντέτεινα καὶ πάλιν, καὶ συνέστησα νὰ ἀναμείνωμεν τὰς ἀπαντήσεις διὰ τὸ Γερμανικόν, καὶ διὰ τὸ χιλιανὸν καὶ ἐπειδή, κατὰ τοὺς ἐκ Λονδίνου τηλεγραφοῦντας ἦτο ἀναγκαία ἄμεσος ἀπάντησις διὰ τὸ «Ρίον—Ἰανεΐρου», ἐπέτυχα νὰ προστεθῶσιν ὅροι τινὲς εἰς τὴν καταφατικὴν ἀπάντησιν, οἵτινες θὰ συνετέλουν εἰς ἐπιβράδυνσιν, ὥστε νὰ ἔχωμεν ἐν τῷ μεταξὺ ἀπάντησιν περὶ τοῦ Γερμανικοῦ, καὶ διὰ τὸ χιλιανὸν καὶ ἐπειδή, κατὰ τοὺς ἐκ Λονδίνου τηλεγραφοῦντας ἦτο ἀναγκαία ἄμεσος ἀπάντησις διὰ τὸ «Ρίον—Ἰανεΐρου», ἐπέτυχα νὰ προστεθῶσιν ὅροι τινὲς εἰς τὴν καταφατικὴν ἀπάντησιν, οἵτινες θὰ συνετέλουν εἰς ἐπιβράδυνσιν, ὥστε νὰ ἔχωμεν ἐν τῷ μεταξὺ ἀπάντησιν περὶ τοῦ Γερμανικοῦ καὶ τοῦ Χιλιανοῦ.

«Αὐτὰ, ἐπιλέγει ὁ κ. Στράτος, ἀποδεικνύουσι τὰ εἰς χεῖρας μου ὑπάρχοντα ἔγγραφα.»

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

"ΕΣΤΙΑΔΕΣ"

Τοιαύτην φέρει ἐπιγραφὴν νεωστὶ ἐν Βαρωσίοις ἐκδοθεῖσα ἐφημερὶς ὑπὸ τῆς εὐπαιδεύτου Δεσποινίδος Περσεφόνης Α. Παπαδοπούλου, διδασκαλίσσης παρὰ τῷ Παρθεναγωγείῳ τῆς Ἑλλην. Κοινότητος.

Ἐπιφυλάχθημεν ἀναμένοντες, καὶ δὲν προηγγείλαμεν τὴν ἔκδοσιν αὐτῆς, ἵνα ἐκ τῶν περιεχομένων μάθωμεν τὸν σκοπὸν καὶ τὰς προθέσεις τῆς συντάξεως, παρ' ὅλην τὴν βαθεῖαν ἐκτίμησιν πρὸς τὴν εὐπαίδευτον καὶ ἄριστα μεμορφωμένην διεύθυνσιν αὐτῆς.

Δυστυχῶς ἐκ τοῦ προλόγου αὐτοῦ τῆς νέας ἐφημερίδος, ἐν ᾧ ἐκτίθεται ὁ σκοπὸς αὐτῆς, ἀναγκαζόμεθα νὰ διακηρύξωμεν τὴν παντελῆ διαφωνίαν καὶ ἀποδοκιμασίαν ἡμῶν κατ' αὐτοῦ.

Γράφουσα ἡ ἀξιότιμος σύντοξις περὶ τῆς προελεύσεως καὶ τῆς θέσεως τῆς γυναικὸς ἀναφέρεται οὐχὶ εἰς τὴν Γραφικὴν παράδοσιν τῆς Ἐδὲμ ἀλλ' εἰς τὰς παλαιοντολογικὰς θεωρίας περὶ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τῶν πρώτων κατοίκων αὐτῆς.

Ἐντούτοις ἀξιοῦσιν αἱ «Ἑστιάδες» νὰ ἀναγινώσκωνται ἐν οἰκογενείαις ὅπου ἡ εὐσέβεια μετὰ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων δέον νὰ ἀποτελῶσι παρ' ἡμῖν σπουδαῖον καὶ ἀσφαλὲς ἔρεισμα τοῦ Ἑλληνικοῦ οἴκου.

Ἀτυχῶς ὅμως ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεως αὐτῶν αἱ **«Ἑστιάδες»** καταδικάζουσι τὸν οἶκον καὶ μετ' αὐτοῦ τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν ἱερὰν

Ὁ γλύπτης καὶ ὁ ζωγράφος διέρχονται τὸν βίον ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ αὐτῶν, ὁ μὲν τὸν χωστῆρα ὁ δὲ τὴν σμίλην χειριζόμενοι καὶ ἀποτυποῦντες τοῦ κάλλους τὴν εἰκόνα ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν, πάντοτε ὅμως ἀψύχων καὶ νεκρῶν.

Πάντως ὑψηλοτέρα καὶ ὡραιοτέρα καὶ ποιητικωτέρα εἶνε ἡ διηνεκὴς ἐνασχόλησις τῆς οἰκοδεσποίνης καὶ μητρὸς ἐν τῷ οἴκῳ πρὸς θεραπείαν τῶν φιλτάτων καὶ διάπλασιν υἱῶν καὶ θυγατέρων, οἵτινες εἰς αὐτὴν μὲν θὰ παρέχωσι τὴν ὑψίστην ἀγαλλίασιν καὶ ὑπερηφάνειαν δι' ὅλου τοῦ βίου, εἰς τὴν πατρίδα δὲ καὶ τὴν κοινωνίαν θὰ παρέχωσι τὴν ἀσφάλειαν καὶ θὰ ἀπεργάζωνται τὴν πρόοδον καὶ εὐδαιμονίαν αὐτῆς.

Ἡ μήτηρ ἡ φιλόστοργος, ἡ μήτηρ ἡ ἐνάρετος καὶ εὐσεβὴς, ἡ ἀφωσιωμένη εἰς τὴν θεραπείαν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ἰδίων βλαστῶν εἶνε τῆς πατρίδος ἡ μεγάλη ἱέρεια καὶ τῆς κοινωνίας ἡ ἀληθὴς εὐεργέτρια, εἶνε ἀξία τοῦ γενικοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ἐξαιρέτου τιμῆς παρὰ πάντων.

Αἱ ἀνδρόγυνοι, αἱ στεῖραι, αἱ ἔκφυλοι καταλείπουσι τὸν οἶκον, διότι οὐδὲν εὑρίσκουσιν ἐν αὐτῷ θέλγητρον ἠδικημέναι ὑπὸ τῆς φύσεως, διότι ἀπώλεσαν αἱ ταλαίπωροι τῆς μητρότητος τὸ γλυκὺ καὶ ζωογόνον συναίσθημα καὶ τὴν ἀνίαν καὶ θλῖψιν αὐτῶν θέλουσι νὰ διασκεδάσωσιν ἐπιδιδόμεναι εἰς ἐνασχολήσεις προσφορωτέρας εἰς τὸν ἔκφυλισμὸν αὐτῶν.

Οἰκτίρομεν τὰ δυστυχῆ ταῦτα πλάσματα, οὐδέποτε ὅμως πρέπει νὰ προβάλλωμεν ὡς πρότυπα γυναικὸς, διότι ἡ γυνὴ ἐπλάσθη ἵνα θεραπεύῃ τὸν οἶκον καὶ περιθάλπῃ τὴν οἰκογένειαν, ἧς ἄνευ οὔτε ἔθνος οὔτε κοινωνία δύνανται νὰ ὑπάρξωσιν.

Αἱ «Ἑστιάδες (*Virgines vestales*) ἦσαν αἱ πρῶται κολογραῖαι ἐν Λατίῳ, ἀφωσιωμέναι εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἱεροῦ πυρὸς καὶ τῆς ἁγνῆς παρθενίας αὐτῶν. Ἐντούτοις ἡ κτίσις τῆς κοσμοκρατείρας ὕστερον Ρώμης ἔδειξεν ὅτι ἡ φύσις εἶνε ἀνίκητος καὶ ἀπαραβίαστος.

Ὁ **φεμινετσμὸς** δὲν εἶνε νέα παραφροσύνη, ἀλλὰ πολὺ παλαιὰ, καὶ ὁ ἀθάνατος Ἀριστοφάνης ἐξετίνυξεν αὐτὸν ἐν ταῖς «Ἐκκλησιαζούσαις» καὶ ἐν τῷ «Λυσιστράτῃ» του. Διὰ τὸν **φεμινετσμὸν** ἁρμόζει οὐχὶ συζήτησις σοβαρὰ, ἀλλὰ σάτυρα δηκτικὴ καὶ πλατύγελως, διότι καθ' ἑαυτὴν ἀποτελεῖ οὖτος ἄρνησιν τῆς ὡραίας καὶ ὑψηλῆς ἀποστολῆς τοῦ θηλυκοῦ, λεπτοφυοῦς καὶ ὡραίου φύλου δι' ἣν ἔταξεν αὐτὸ ὁ Θεὸς καὶ ἡ Φύσις.

ΕΥΝΟΗΤΟΣ ΑΠΟΡΙΑ

Δὲν ἐξένισεν ἡμᾶς οὔτε ἡ ἐρωτηματικὴ ἀπορία οὔτε ὁ τρόπος καθ' ὃν προβάλλεται διὰ ψευδωνύμου ἐν ταῖς στήλαις τῆς «Ἐλευθερίας» περὶ τῆς δημοσιογραφικῆς στάσεως ἡμῶν ὡς πρὸς τὴν πολιτείαν τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Ἐγράψαμεν καὶ πρότερον, ὅτι ἄβυσσος ἐγείρεται μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς συντάξεως τῆς «Ἐλευθερίας» καὶ ἡ τελεία τῆς ἀντιλήψεως ἀντίθεσις εἶνε φυσικὴ ὅλως συνέπεια.

Ἡ σύνταξις τοῦ «Κυπρ. Φύλακος» συνηγόρησε καὶ ἠγωνίσθη ἐκθύμως ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ πρώην Ἁγ. Κιτίου διὰ τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον, διότι ραθύτατα ἐπίστευσεν ὅτι ἦτο ὁ σχετικῶς ἱκανώτερος καὶ ἁρμοδιώτερος διὰ τὸ ὑψηλὸν καὶ ἱερὸν ἄξίωμα τοῦ Πρωθιεράρχου καὶ Ἐθνάρχου ἐν τῇ ξενοκρατουμένῃ ταύτῃ Νήσῳ καὶ ἡ ἐπιτυχία του θὰ ἐσημείου τὴν ἀφετηρίαν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀνορθώσεως καὶ τῆς συγκεντρώσεως πασῶν τῶν πνευματικῶν καὶ ἠθικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου πρὸς ἀγῶνας εὐγενεῖς καὶ ὑψηλούς.

Αὐτοὶ καὶ μόνοι ἦσαν οἱ ὄροι τῶν ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος αὐτοῦ ἀγώνων ἡμῶν.

Ἀνεμείναμεν ἐπὶ τέσσαρα ὅλα ἔτη ἵνα ἴδωμεν καὶ μικρὰν ἔστω διάθεσιν πρὸς βελτίωσιν τῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀντὶ τούτων πάντες γνωρίζομεν ποῦ τὰ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ τῆς ὅλης Ἐκκλησίας χωροῦσιν ἀπὸ τῆς ἐνθρονίσεως τῆς Α. Μακαριότητος εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπικὸν Θρόνον.

Ἡ Α. Μακαριότης διέφευσεν οἰκτρότατα τὰς ἐπ' αὐτὴν χρηστὰς ἐλπίδας τῶν 4)5 τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ καὶ ἐδικαίωσε πληρέστατα τὴν περὶ αὐτοῦ γνώμην τοῦ 1)5.

Ἡμεῖς παραμένομεν πιστοὶ εἰς τὰς ἀρχὰς χάριν τῶν ὁποίων ἠγωνίσθημεν ὑπὲρ τῆς ὑποψηφιότητος τῆς Α. Μακαριότητος.

Ἀποδοκιμάζομεν διὰ τοῦτο καὶ καταδικάζομεν τὴν ὅλην πολιτείαν καὶ διαχείρισιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν τῆς Α. Μακαριότητος ὑπεραμυνόμενοι τῶν ἀρχῶν, ὑπὲρ ὧν ἠγωνισθημεν μετὰ τῶν ἐπιλέκτων ἀνδρῶν ἐν τῇ Νήσῳ καὶ τῶν 4)5 τοῦ Ἑλλην. πληθυσμοῦ αὐτῆς, καὶ θὰ συνεχίσωμεν ἀδιάπτωτον τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ αὐτῶν τὴν αἰσίαν ἔκβασίν του στηρίζοντες ἐπὶ τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς φιλοπατρίας τοῦ Παγκυπρίου Ἑλληνικοῦ Κοινοῦ.

Θὰ ἤμεθα ἀξιοκατάκριτοι ἂν μετὰ τὴν τόσον θλιβερὰν διάψευσιν καὶ καταπάτησιν τῶν ἀρχῶν ὑφ' ἃς ἐξελέγη ἡ Α. Μακαριότης, ἐσιγῶμεν καὶ ἡσυχάζομεν καὶ εἰς πᾶσαν κακὴν ὑπόνοιαν ὑποκείμενοι ἐὰν ἐπεδοκιμάζομεν τὴν ἀπὸ τετραετίας πολιτείαν καὶ διαχείρισιν τῆς Α. Μακαριότητος.

Τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐννοήσῃ ἡ Σύνταξις τῆς «Ἐλευθερίας», διότι εἶνε πρόβλημα ἀπρόσιτον εἰς τὴν ἀντίληψίν αὐτῆς. Πᾶς ἄλλος, ὡς αὐτὴ, μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν, θὰ προσεκολλᾶτο εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν καὶ θὰ εἶχετο ταύτης ἁπρίξ, ὡς ἔχεται τῆς Μητροπόλεως Λάρνακος. Ὅτε δημοσία ἀφαίνετο μὴ ἀναγνωριζουσα ἐν ἀρχῇ τὸν κατ' αὐτὴν ἀντικανονικῶς ἐκλεγέντα ἀρχιεπίσκοπον, τὸ φύλλον της ὑπέγραφε **«Πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον:»** καὶ τοῦτο διότι ἡ μυστικὴ αὕτη ἀναγνώρισις θὰ ἀπέφερε μίαν συνδρομήν.

Θὰ ἀπορήσῃ βεβαίως καὶ πάλιν ἡ **«Ἐλευθερία»** εἰποτε ἡ Α. Μακαριότης ἐπελαμβάνετο μετ' ἐνθουσιασμοῦ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀνορθώσεως καὶ ὁ **"Κυπριακὸς «Φύλαξ,,** θὰ ἐτάσσετο παρὰ τὸ πλευρὸν αὐτοῦ ἀγωνιζόμενος, ὡς ἠγωνίσθη πάντοτε ὑπὲρ ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν ἀ; ἐθεώρησε καὶ ἐπίστευσεν ὡς κοινωφελεῖς εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

Ὁ τρόπος δὲ καθ' ὃν διετύπωσε τὴν ἀπορίαν αὐτῆς ἡ «Ἐλευθερία» εἶνε ἐπανάληψις τοῦ τῆς πρώην προϊσταμένης αὐτῆς **"Φωνῆς τῆς Κύπρου,,**. Αὕτη μὲν μὲ ἐν **Α.** ἐκ Λάρνακος δήθεν προερχόμενον ἐξέχυσε τὴν χολήν της καθ' ἡμῶν καὶ τὸν συκοφαντικὸν ἰόν, καὶ ἡ «Ἐλευθερία» τρόφιμος πιστὴ διὰ δύο στοιχείων **Κ. Μ.** ἐκ Λεμεσοῦ δήθεν προερχομένων ἐπανέλαβε τὸ αὐτό:

Κατὰ τὸν Μάστρο καὶ τὰ κοπέλια του.

ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΧΑΡΤΟΠΑΙΓΝΙΟΥ

ΑΝΑΓΚΗ ΔΡΑΣΤΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Ὅσῳ μᾶλλον εἰσερχόμεθα εἰς τὸν χειμῶνα καὶ προσεγγίζομεν εἰς τὴν λῆξιν τοῦ ἔτους τόσῳ μᾶλλον πυκνοῦνται οἱ ὅμιλοι τῶν χαρτοπαικτούντων καὶ εἰς πολυτελῆ καταστήματα ὑπὸ ὑφηλους καὶ ἠχηρὰς ἐπιγραφὰς καὶ εἰς παντοῖα ρυπαρὰ καταγώγια. Ἐπιστήμονες, ἔμποροι, ὑπάλληλοι, τεχνῖται, ἐργάται χειρώνακτες, πᾶσαι αἱ κοιναὶ τάξεις ἀντιπροσωπεύονται εἰς τοὺς χαρτοπαικτικοὺς ὁμίλους, ὅπου ἡ ἐργασία καθυβρίζεται καὶ ἡ ἀνθρωπίνη ἀξία ποδοπατεῖται. Διακυβεύεται εἰς τοὺς χαρτοπαικτικοὺς ὁμίλους μετὰ τῆς περιουσίας καὶ ἡ τιμὴ προσώπων καὶ οἰκογενειῶν ὅλων καὶ λελησθότως μεταδίδεται εἰς τὸ κοινωνικὸν σῶμα τὸ μόλυσμα ὀλεθρίας ἠθικῆς νόσου.

Ἐντούτοις διάγομεν ὑπὸ Κυβέρνησιν ἀγγλικὴν, ἥτις καὶ ὑπὲρ τῶν ἱερωτέρων καὶ εὐγενεστέρων σκοπῶν διὰ νόμου ἀπαγορεύει καὶ ἀποκρούει τὰ ἀθωώτερα λαχεῖα, ὡς παίγνια τυχηρὰ, καὶ ἀνέχεται τὸ κακοηθέστερον τῶν τυχηρῶν παιγνίων, τὴν χαρτοπαιξίαν.

Ἡ Ἀστυνομία, ἐὰν θέλῃ, γνωρίζει πάντα τὰ χαρτοπαικτικὰ κέντρα καὶ δύναται διὰ δραστικῆς ἐνεργείας νὰ διαλύσῃ αὐτὰ μετερχομένη εὐσυνειδήτως πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου παρεχόμενα εἰς αὐτὴν ὅπλα.

Ὅσάκις ἡ ἀσυνομία ἠθέλησε κατώρθωσε πάντοτε νὰ καταδιώξῃ ἀποτελεσματικῶς τὸ χαρτοπαίγνιον, καὶ ὅλην τὴν δραστηριότητα αὐτῆς κατὰ τῆς κοινωνικῆς ταύτης λώβης πρέπει νὰ ἀναπτύξῃ κατὰ τας ἡμέρας ταύτας, καθ' ἃς οἱ παλαιοὶ χαρτοπαῖκται προσελκύουσι καὶ παρασύρουσι νέους, καὶ τὸ κακὸν ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος προσλαμβάνει ἐπιφόβους διαστάσεις.

Πρὸ δεκαετίας ἐν Λευκωσίᾳ οἱ χαρτοπαῖκται ἠριθμοῦντο μόλις εἰς τοὺς δακτύλους τῶν δύο χειρῶν, καὶ οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν εἶνε ἀνεῤῥίπτητος.

Ἂς ἐφαρμοσθῇ ὁ νόμος κατὰ τῆ χαρτοπαιξίας, καὶ παρὰ πᾶσας τὰς ἐλλείψεις, ἡ ἀσυνομικὴ δραστηριότης θὰ δυνηθῇ νὰ κατασιήσῃ αὐτὸν ἀποτελεσματικὸν καὶ εὐεργετικὸν εἰς τὴν κοινότητα πᾶσαν.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

ΝΕΑ ΑΝΑΒΟΛΗ

Συνῳδὰ τῇ προσκλήσει τῆς Α. Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἀνῆλθον τῷ π. Σαββάτῳ εἰς Λευκωσίαν ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος Κηρυνείας καὶ οἱ βουλευταὶ κ. κ. Ι. Κυριακίδης, Νικ. Κλ. Λανίτης, Εὐγ. Ζήνων, ἐκ Λεμεσοῦ, οἱ κ.κ. Φ. Ζαννέτος καὶ Μ. Γ. Νικολαΐδης ἐκ Λάρνακος, οἵτινες μετὰ τῶν ἐν Λευκωσίᾳ βουλευτῶν κ.κ. Λ. Λιασίδου, Ι. Οἰκονομίδου καὶ Θ. Θεοδότου ὡς μέλη μὲν τῆς Κεντρικῆς ἐπὶ τοῦ Πολιτικοῦ Ἀγῶνος Ἐπιτροπείας, μετὰ διάσκεψιν ἀνέβαλον εἰς εὐθετώτερον χρόνον πᾶσαν ἐνέργειαν καὶ ἀπόφασιν κατὰ πλειονοψηφίαν.

Οἱ αὐτοὶ ὡς Μέλη τῆς ἐπὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Κυπρ. Ἐκκλησίας Συντακτικῆς Συνελεύσεως ἔλλείψει ἀπαρτίας καὶ διὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ Π. Μητροπολίτου Κιτίου καὶ τοῦ Παν. Καθηγουμένου Κύκκου ἀνέβαλον τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν εἰς τὴν 7 Δεκεμβρίου μετὰ νέαν πρὸς τοῦτο πρόσκλησιν.

Τὴν ἀπουσίαν τῶν πλειόνων μελῶν τῆς Συνελεύσεως ἀποδοτέον εἰς τὴν ἐπιμόνως σχηματισθεῖσαν γνώμην ὅτι δὲν θὰ ἀπετελεῖτο ἀπαρτία καὶ ἂν ἀπετελεῖτο τοιαύτη δὲν θὰ προέβαινεν εἰς ἐρμισίαν τινά, ἕνεκα τῆς ἀπουσίας τῶν μνημονευθέντων δύο ἀνωτέρων κληρικῶν.

Διὰ ταῦτα ὁ Π. Μητροπολίτης Πάφου ἀνακύψας τὴν περιοδείαν του κατῆλθεν εἰς Λεμεσὸν ἀναμένων τηλεγρ. γνωστοποίησιν ἵνα ἀνέλθῃ εἰς Λευκωσίαν.

Ἂς ἐλπίσωμεν καὶ εὐχηθῶμεν ἵνα μὴ ματαιωθῇ ἡ Συνέλευσις, μετὰ τὴν δευτέραν πρόσκλησιν.

Ἐὰν ὅμως ὑπάρχωσιν οἱ διατεθειμένοι νὰ ἀπόσχωσι τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως καὶ μετὰ τὴν δευτέραν πρόσκλησιν, ἂς παραιτηθῶσιν ἀπὸ τοῦδε ἵνα γένηται φροντὶς πρὸς ἀναπλήρωσιν αὐτῶν.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Εἶνε πολὺ δεδικαιολογημένη ἡ δυσφορία τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν διὰ τὰ σχολικὰ τέλη ἅτινα ηὐξήθησαν φέτος κατὰ £100 περίπου ἕνεκα τοῦ ἐλλείμματος διὰ τοὺς καθυστερήσαντας ἀπόρους, προστεθέντος εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, καὶ τῆς ἐπιβαλλομένης μετρίας αὐξήσεως τῶν μισθοδοσιῶν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ. Προσθετέον εἰς ταῦτα τὴν σταθερὰν ἀνανέωσιν τῶν ἐφθαρμένων ἀπὸ ἐτῶν μακρῶν καὶ ἀχρήστων καθισμάτων σχολικῶν ἐπίπλων καὶ τὰς ἀΐποτε νέας καὶ προσθέτους ἀνάγκας τῶν πρὸς γομένων σταθερῶς ἐκπαιδευτηρίων ἡμῶν, αἵτινες ἀπαιτοῦσι νέας δαπάνας.

Τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Ταμεῖα τῆς πόλεως ἐπερρούνθησαν καὶ πρὸ τῶν μέσων καὶ δυνάμεων αὐτῶν, διότι καὶ ὑπὲρ τοῦ Βικαριακοῦ ταῦτα ἐπιβαρύνονται καὶ εἰσφορὰς ἐθνικὰς καὶ ἐλεημοσύνας ταῦτα χορηγοῦσιν.

Ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ ὀφείλει δικαίως νὰ εἰσφέρῃ, οὐχὶ διὰ τὴν Δημοτ. Παιδείαν τῆς Πόλεως, ἀλλὰ διὰ τὴν Μέσην Παιδείαν ἣν ἐπωφελεῖται ἡ Κυπρία νεότης ἀπάσης τῆς Νήσου, καὶ ἕνεκα τῆς σταθερᾶς καὶ σημαντικῆς αὐξήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ αὐτῆς καὶ ἡ χορηγία τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πρέπει νὰ αὐξηθῇ ἀναλόγως οὐχὶ ὅμως διάφορα περὶ εἰκοσαετίας ὅλης. Ἄλλως τε καὶ αἱ πρόσοδοι τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς θὰ ἐπολλαπλασιάσθησαν, ἐὰν κρίνωμεν ἀπὸ τῆς μεγάλης ἐφύσεως τῶν ἐκποιήσεων ἀκινήτων αὐτῆς, ἐνῷ αἱ δαπάναι αὐτῆς ἠλαττώθησαν εἰς τὸ ἐλάχιστον.

Ὑπολείπεται ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ ἐπιβεβλημένον καθῆκον αὐτῆς. Ἀναγνωρίζει αὕτη τὴν μεγάλην αὔξησιν τῶν τιμῶν τῶν χρειωδῶν τοῦ βίου καὶ ἀπεφάσισε πάνυ δικαίως τὴν αὔξησιν τῶν μισθοδοσιῶν τῶν ὑπαλλήλων αὐτῆς. Διὰ τὸν αὐτὸν καὶ ἐπιτακτικώτερον μάλιστα λόγον ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ αὐξήσῃ τὴν πρὸς τὴν Παιδείαν χορηγίαν αὐτῆς, διότι οὐχὶ μόνον τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ αἱ ἀνάγκαι ηὐξήθησαν ἀλλὰ καὶ ἡ σταθερὰ ἀναδιοργάνωσις τῶν Σχολείων ἡμῶν, ἀναγκαία καὶ ἀπαραίτητος, ἐπιβάλλει νέας καὶ σημαντικὰς δαπάνας.

Τὸ προσεχὲς ἔτος ἡ κυβερνητικὴ χορηγία πρέπει νὰ διπλασιασθῇ, καὶ ἂν ἐπιμένῃ εἰς τὴν σημερινὴν ἀστοργίαν πρὸς τὴν Παιδείαν τοῦ Τόπου ἡ ἐνεστῶσα Ἀρμοστεία, ὁ Τόπος πρέπει νὰ σκεφθῇ τί ὀφείλει νὰ πράξῃ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣ. ΑΝΟΡΘΩΣΙΝ

Εἰς τὸ τελευταῖον τεῦχος τῆς «Ἐφημερίδος Κύπρου» ἐκδιδομένης ἐκ τοῦ Γεωργ. Τμήματος δημοσιεύεται εἰκὼν παριστάνουσα Ὀρθόδοξον Ἱερέα ἐν πλήρει σχήματι Ἱερατικῷ καὶ κρατοῦντα ἀπὸ τοῦ κημοῦ ἡμίονον καὶ παρ' αὐτὴν τὸν τεχθέντα ἐξ αὐτῆς πῶλον ὄνον καὶ κάτωθεν ἡ ἐπιγραφὴ

«Παραγωγικὴ ἡμίονος»

Εἶνε βεβαίως εὐτυχὴς ὁ λειτουργὸς τοῦ Θεοῦ διότι ἡ κατὰ κανόνα φυσικὴν στεῖρα καὶ ἄγονος ἡμίονος ἀπέβη παρ' αὐτῷ γόνιμος καὶ **παραγωγικὴ**, χειρίστη ὅμως ἐγένετο ἡ τῶν ὑποβολέων του ἐμπνευσις ὅπως φωτογραφηθῇ μετ' αὐτῆς ἀνακαλῶν τῶν εἰρηνικωτάτων βραχοχωρίτων τῆς Ἀκαρνανίας ἐρώτημα **«Παπᾶς ἢ π . . λάρι»;**

Ἡ ἀνάμνησις τοῦ πρώτου εἰκονογραφηθέντος ἐξωφύλλου τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κύπρου» ὅπου ἀπεικονίζετο σαφῶς μὲν ὁ μιναρὲς καὶ ἡ ἡμισέληνος πολὺ δὲ μακρὰν εἰς τὸ βάθος ἀμαυρὸν καὶ δυσδιάκριτον χωδωνοστάσιον μὲ τὸν ἐπικείμενον σταυρὸν ὡς κηλίδα, ἐμβάλλει εἰς ἡμᾶς τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ἡ εἰκὼν τῆς παραγωγικῆς ἡμιόνου δὲν εἶχεν ἁπλοῦν σκοπόν.

Εἷς τοὺς πλανοδίους κληρικοὺς πωλητὰς σύκων καὶ θύμων προσετίθετο καὶ ἡ παράστασις ἱερέων μετὰ ἡμιόνων ἐν ἡμιεπισήμῳ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Πλέομεν πλησιστιοι οὕτω πρὸς τὸν λιμένα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἀνορθώσεως!

ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΙΣ ΑΠΟΘΗΚΗΣ

Περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς π. Τρίτης πρὸς τὴν Τετάρτην κατέρρευσεν ἡ στέγη τῆς ἀποθήκης τοῦ ἐλεοπωλείου τοῦ κ. Θ. Ν. Τουφεξῆ καὶ πρὸ ὀλίγου ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἐπεσκέφθη ἐπὶ τόπου ἡ ἐπιτροπεία τῆς ἐνασφαλίσεως τῶν ἐν αὐτῇ εἰδῶν τοῦ καταστήματος.

Ἡ ἀποθήκη αὕτη εἶνε ἰδιοκτησία τῆς Ἑλλην. Κοινότητος διὰ τὰ Σχολεῖα αὐτῆς καὶ ἐκτίσθη πρὸ τριετίας ἐργολαβικῶς κατὰ τρόπον ὡς φαίνεται πολὺ ἐλαττωματικὸν, ὥστε δι' ὅλας τὰς ζημίας τὰ ὑπεύθυνος ὁ ἐργολάβος.

ΤΑ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ἀπὸ τῆς π. Τρίτης ἀποκαίεται ἡ ὕδρευσις τῆς πόλεως, ἀνορυχθέντων νέων φρεάτων παρὰ τὰ παλαιὰ καὶ ἐνωθέντων μετὰ τοῦ Ὑδραγωγείου Ἀράπ—Ἀχμέτ, ἐξακολουθεῖ δὲ ἡ ἐκχωμάτωσις τῶν ἐπιχωσθέντων παλαιῶν φρεάτων.

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΥΔΡΑΓΩΓΕΙΩΝ

Ἐνῷ ἀνακαινίζονται τὰ κατεσαθμένα σχεδὸν ὑδραγωγεῖα τὰ δ' ἀγωγεῖα τῶν χριστιανῶν ἀνασυχθέντα κατὰ τοὺς ζοφεροὺς χρόνους τῆς Τουρκικῆς τυραννίας, ἐνόσῳ τοῦ Ἐπαρχ. Δικαστηρίου Λευκωσίας ἐπανελήφθη ἡ μεταξὺ Δημαρχείου καὶ Ἐβκάφ δίκη περὶ κυριότητος τῶν πολυπαθῶν τούτων ὑδραγωγείων, δι' ἣν ὡρίσθησαν τέσσαρες συνεδρίαι τῆς ἑβδομάδος ταύτης.

ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΕΞΑΡΣΕΩΣ

Ὁ παρεπιδημῶν Καθηγητὴς τῆς Ἀρχαίας Ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ὀξφόρδης κ. **Ι. Α. Μάστερς** θὰ διαλέξηται τῇ προσεχεῖ Κυριακῇ 24)7 Δεκεμβρ. περὶ ὥραν 3 1]2 μ. μ. μετὰ φωτεινῶν προβολῶν εἰκόνων **Περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Μουσείου, διευκρινουσῶν τὴν Κυπριακὴν Ἱστορίαν.**

Ἡ ἐπιστημονικὴ αὐθεντία τοῦ σοφοῦ ὁμιλητοῦ καὶ τὸ θέμα τῆς διαλέξεώς του, θίγον καιριώτατα πᾶσαν Κυπριακὴν ψυχὴν, καὶ ὁ σκοπὸς τῆς διαθέσεως τῶν εἰσπράξεων ἐπιβάλλουσιν εἰς πάντας καθῆκον καὶ ὑποχρέωσιν ἐπιτακτικὴν καὶ τὰ μάλιστα εὐάρεστον ὅπως πλημμυρήσωσι τὸν χῶρον ἅπαντα τοῦ Θεάτρου.

Παραθέτομεν ὧδε τὴν δημοσιευθεῖσαν ἤδη γνωστοποίησιν πρὸς εὐρυτάτην κυκλοφορίαν.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΜΟΥΣΕΙΟΝ

ΕΝ ΤΩ

ΘΕΑΤΡΩ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ,

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ,

ΤΗ 24)7 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ, ΗΜΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΚΑΙ ΩΡΑ 3. 30' Μ. Μ.

ΔΟΘΗΣΕΤΑΙ

Ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν Προστασίαν τῆς Α. Ἐξοχότητος τοῦ Προέδρου τοῦ Μουσείου

ΥΠΟ ΤΟΥ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ Ι. Α. ΜΑΪΡΣ,

Καθηγητοῦ τῆς ὑπὸ τοῦ Οὐίκαμ, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ὀξφόρδης, ἱδρυμενης ἔδρας τῆς ἀρχαίας Ἱστορίας,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΛΕΞΙΣ

(ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ ΜΕΤΑ ΦΩΤΕΙΝΩΝ ΠΡΟΒΟΛΩΝ)

«Περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Μουσείου διευκρινουσῶν τὴν Κυπρ. ἱστορίαν».

ΘΕΩΡΕΙΑ	10 σελ.
ΕΔΡΑΙ	2 σελ.
ΕΞΩΣΤΗΣ	1 σελ.
ΥΠΕΡΩΟΝ	Γρ. 4. 0)2

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ, ἠριθμημένα ἐν τῇ Πλατείᾳ 1 σελ. καὶ 4 γρ.

Τὸ εἰσπραχθησόμενον ποσὸν δοθήσεται τῷ Κυπριακῷ Μουσείῳ.

Ο ΕΤΕΡΟΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ ΙΑΤΡΟΣ

Ἀφίκετο διὰ τοῦ Συμβατικοῦ τῆς χθὲς ὁ γνωστὸς παρ' ἡμῖν Ἰατρὸς κ. Χρ. Καλαβρὸς ὅστις μετὰ τοῦ νεαροῦ συναδέλφου του κ. Κ. Μαυραντώνη εἶχον καταταχθῇ ἐν ἀρχῇ ὡς, ὁπλῖται εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν καὶ ἐθελουσίως καὶ προθύμως ὑπέμειναν ὅλας τὰς κακουχίας καὶ τοὺς κινδύνους τοῦ πολεμιστοῦ, μετασχόντες τοῦ ὀκτωμήνου ἐνδόξου πολέμου διάρκειας αὐτοῦ.

Ὁ κ. Καλαβρὸς περὶ τὸ τέλος τοῦ Ἑλληνοβουλγαρικοῦ πολέμου ἐδέχθη τὸν βαθμὸν ἐφέδρου ἀνθυπιάτρου ἵνα προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸ μέγα πλῆθος τῶν ἡρώων τραυματιῶν.

Ἡ πατριωτικὴ αὐταπάρνησις ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἶνε τοσοῦτον ὑπέροχος ὥστε εἶνε ὑπερτέρα ἐγκωμίων.

ΜΙΑ ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΝ ΦΥΛΑΚΗ

Αἱ ἡμέραι αὗται τῶν νηστειῶν καὶ τῆς προσευχῆς ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ὑπομνήσωσι τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν ὅπως ἀποστείλῃ κατὰ Κυριακὴν μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἕνα τῶν μᾶλλον μεμορφωμένων ἐφημερίων τῆς ἡμετέρας Κοινώμητος εἰς τὰς Κεντρ. Φυλακὰς πρὸς ἱερουργίαν καὶ θρησκευτικὴν ἐπικοδόμησιν τῶν δεσμωτῶν.

Ἡ Κυβέρνησις ξένη οὖσα ἐμερίμνησεν περὶ τοῦ θείου κηρύγματος, ἡ Ἀρχιεπισκοπὴ ἂ; ἀναλάβῃ τὴν μητρικὴν μέριμναν τοῦ ἐξαγισμοῦ τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς.

Η ΚΑΘΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

Γενομένης τῆς κληρώσεως τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου τῇ π. Κυριακῇ ἐν Ἀθήναις ἐκέρδησαν οἱ ἀριθμοὶ 45197 καὶ 45117.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΥΓΕΝΗ ΔΩΡΕΑΝ πρὸς τὸ Πτωχοκομεῖον τῆς ἡμετέρας πόλεως ἐξ £25 ἐποιήσατο ὁ φιλάνθρωπος καὶ κάλλιστος νέος κ. Κ. Ποδαρόπουλος, τέως ἑταῖρος τοῦ Καπνεργοστασίου Διανέλλου—Βεργοπούλου, ἐπανερχόμενος εἰς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα του Θετταλομαγνησίαν πρὸς νέον καὶ εὐρὺ στάδιον.

Εὐχόμεθα αὐτῷ ὁλοψύχως εὔπλοιαν καὶ πλήρη ἐπιτυχίαν.

◆◆◆

ΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤ. ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΙ Ἀμμοχώστου ἀπετελέσθησαν ἐκ τῶν κ.κ. Λουκᾶ Γεωργίου, Πολ. Γεωργίου, Χρ. Εὐ. Λοΐζου καὶ Μ. Α. Σιακαλλῆ.

Τῆς Κηρυνείας δὲ ἐκ

Ο ΑΓΓΛΟΓΑΛΛΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἐμφάνισις τοῦ Γαλλικοῦ Στόλου.

Τῷ π. Σαββάτῳ 16 Νοεμβρίου ὀλίγον πρὸ τῆς 9ης πρωϊνῆς ὥρας ὁ σημαιογράφος τοῦ λιμένος Πειραιῶς ἐσημείωσε τὴν ἐμφάνισιν τῆς μοίρας τοῦ Γαλλικοῦ στόλου πλέοντος κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην μεταξὺ Φλεβῶν καὶ Αἰγίνης.

Τὰ Γαλλικὰ σκάφη μόλις διακρινόμενα λόγῳ τοῦ νεφελώδους ὁρίζοντος ἔπλεον ἠρέμα ἐν τάξει παραγωγῆς πρὸς τὸν ὅρμον τοῦ Φαλήρου ἔχοντα εἰς τὸ μέσον τὸ θωρηκτὸν «Βολταῖρος», ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑψοῦτο καὶ τὸ σῆμα τοῦ Γάλλου ναυάρχου.

Ἡ ναυαρχὶς «Βολταῖρος» προέπλεε κατά τι ἔχουσα ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἀνὰ τρία σκάφη, ὄπισθεν δὲ αὐτῶν ἔπλεον εἰς τάξιν παραγωγῆς ἐπίσης τὰ ἀντιτορπιλλικὰ σκάφη, τὰ ὁποῖα μόλις ἐφαίνοντο εἰς τὸν ὁμιχλώδη ὁρίζοντα.

Ἡ ἀγκυροβολία.

Τὰ Γαλλικὰ πολεμικὰ μόλις ἔφθασαν μεταξὺ Ἁγ. Κοσμᾶ καὶ Πειραϊκῆς χρεωστήρου ἐχωρίσθησαν κατόπιν συνθήματος δοθέντος ὑπὸ τῆς ναυαρχίδος «Βολταῖρος» εἰς δύο μοίρας, ἤτοι εἰς τὴν βαρεῖαν μοῖραν τῶν θωρηκτῶν καὶ τὴν ἐλαφρὰν τοιαύτην τῶν ἀντιτορπιλλικῶν. Καὶ ἡ μὲν θωρηκτὴ μοῖρα ἐξηκολούθησε τὸν πρὸς τὰ Φαληρικὰ ὕδατα πλοῦν της ὅπου τὰ ἀπαρτίζοντα αὐτὴν σκάφη ἠγκυροβόλησαν ταυτοχρόνως· κατὰ τὴν αὐτὴν παραγωγικὴν γραμμὴν δοθέντος τοῦ συνθήματος ἐκ τῆς ναυαρχίδος, ἡ μοῖρα δὲ τῶν ἀντιτορπιλλικῶν κατηυθύνθη πρὸς τὸν Πειραϊκὸν λιμένα, ὅπου ταῦτα εἰσπλεύσαντα τὸ ἓν κατόπιν τοῦ ἄλλου ἠγκυροβόλησαν καὶ ἔβεσαν τὰ πρυμνήσιά των εἰς τὸν ἀπὸ τοῦ Δημαρχείου μέχρι τῆς προβλήτος Κωνσταντίνου Βασιλέως χῶρον.

Ἅμα τῇ ἀγκυροβολίᾳ, ἐκ τῆς πρύμνης τῶν ἀντιτορπιλλικῶν ἐρρίφθησαν κλίμακες εἰς τὴν προκυμαίαν χάριν τῆς εὐχερεστέρας συγκοινωνίας τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τοῦ πληρώματος.

Τὰ ἐν τῷ λιμένι Πειραιῶς ἀγκυροβολήσαντα Γαλλικὰ ἀντιτορπιλλικὰ εἶνε τὰ ἑξῆς:

«Καραβινιέρες» ὑπὸ τὸν πλοίαρχον κ. Γκέμπεν, ἀρχηγὸν τῆς μοίρας τῶν ἀντιτορπιλλικῶν.

«Λανσκιενὲ» ὑπὸ τὸν πλοίαρχον κ. Μορέλ.

«Μαμελοῦκος» ὑπὸ τὸν ὑποπλοίαρχον κ. Ντουλαμή.

«Οὐσσάρος» ὑπὸ τὸν ὑποπλοίαρχον κ. Μπαζόρ.

«Ὑπαχῆς» ὑπὸ τὸν ὑποπλοίαρχον κ. Πιρώ.

«Σημαιοφόρος Ἑρμπὲ» ὑπὸ τὸν ὑποπλοίαρχον κ. Σαελκουαζέ.

«Ἀνθυποπλοίαρχος Ἀνρὺ» ὑπὸ τὸν ὑποπλοίαρχον Ρολζιέ.

Τὰ δὲ ἐν τῷ Φαληρικῷ κόλπῳ ἀγκυροβολήσαντα θωρηκτὰ εἶνε τὰ ἑξῆς:

«Βολταῖρος», ναυαρχίς, «Κοντορσὲ» «Δαντὼν» καὶ Μιραμπὼ», τὰ ὁποῖα ἠγκυροβόλησαν δεξιὰ τῆς Γαλλικῆς ναυαρχίδος καὶ τὰ ἐπίσης θωρηκτὰ «Βερνὼν» καὶ «Ζουριὲν ντὲ λὰ Γκραβιὲρ», τὰ ὁποῖα ἐτέθησαν πρὸς τὰ ἀριστερὰ αὐτῆς.

Ἐκ τῶν θωρηκτῶν τούτων τὰ τρία πρῶτα ἀποτελοῦσι τὴν πρώτην μοῖραν τὰ δὲ τρία τελευταῖα τὴν δευτέραν τοιαύτην ἔχοντα ὡς ὑπονάυαρχίδα τὸ θωρηκτὸν «Μιραμπὼ», ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑψοῦται τὸ σῆμα τοῦ ὑπονάυάρχου Γκωσέ.

Ὁ κατάπλους τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου.

Ὅταν πλέον εἶχε περατωθῇ ἡ ἀγκυροβολία τοῦ Γαλλικοῦ στόλου, ἐθεάθησαν εἰς τὸ βάθος τοῦ Σαρωνικοῦ τὰ ἀποτελοῦντα τοῦ τὴν μοῖραν τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου σκάφη, προηγουμένου τοῦ καταδρομικοῦ «Τεμερὲρ» τὸ ὁποῖον κατέπλευσε πρῶτον εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς καὶ ἀπεβίβασε τὸ Ταχυδρομεῖον τοῦ στόλου.

Πρὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ στόλου τούτου, ὁ Ἄγγλος ἀρχαντιτὴς ναύαρχος κ. Κὰρρ μετὰ τοῦ ἀντιναυάρχου κ. Κουντουριώτου καὶ τοῦ λιμενάρχου κ. Σπορίδου μετέβησαν εἰς τὸν ὅρμον Κερατσινίου, ὅπου ἐκανόνισαν τὸ ἀγκυροβόλιον τῶν Ἀγγλικῶν σκαφῶν.

Τὰ σκάφη ταῦτα μετ' ὀλίγον ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς των εἰς τὸν Σαρωνικὸν ἔκαμψαν ἀριστερὰ τῆς Ψυτταλείας, διῃρημένα εἰς δύο μοίρας καὶ ἔχοντα εἰς τὸ μέσον τὸ «ντρέντνωτ» Ἰμφλεξίμπλ» ἐφ' οὗ ἐκυμάτιζε τὸ σῆμα τοῦ Ἄγγλου ναυάρχου σὲρ Ἀρχιβάλδ Μπερκέλεϋ Μόλν.

Ἦτο ἀκριβῶς μεσημβρία ὅταν τὰ Ἀγγλικὰ πρλεμικὰ ἠγκυροβόλησαν ἅπαντα ταυτοχρόνως, κατόπιν συνθήματος δοθέντος ἐκ τῆς ναυαρχίδος «Ἰνφλεξίμπλ» εἰς δύο παραλλήλους γραμμάς, ἔχοντα εἰς τὸ μέσον τὸ θωρηκτόν μας «Ἀβέρωφ».

Ἐπειδὴ ὁ Ἀγγλικὸς στόλος προῆρχετο ἐξ Ἀλεξανδρείας, αἱ ἐκ τῆς ὁποίας προελεύσεις ὑπόκεινται εἰς ἰατρικὴν ἐξέτασιν, ἅμα τῇ ἀγκυροβολίᾳ τοῦ στόλου ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς Ἀγγλικῆς ναυαρχίδος ὁ ὑγειονόμος ἰατρὸς κ. Μελέγκογλους, ὅστις ἐνεργήσας τὴν τυπικὴν ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν ἐπέτρεψε τὴν ἐλευθεροκοινωνίαν.

Μετὰ ταῦτα ἡ Ἀγγλικὴ ναυαρχὶς ἐχαιρέτισε τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν καὶ μετὰ ταύτην τὴν ἐπὶ τοῦ «Ἀβέρωφ» σημαίαν τοῦ ναυάρχου τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου.

Κατόπιν ἀντηλλάγησαν ἐπίσημοι ἐπισκέψεις μεταξὺ τῶν δύο ναυάρχων εἰς τοὺς ὁποίους ἀπεδόθησαν αἱ κεκανονισμέναι τιμαί.

Τὸν Ἄγγλον ναύαρχον ἐπεσκέφθη ἐπίσης ἐκ τῶν πρώτων ὁ ἐν Πειραιεῖ γενικὸς πρόξενος τῆς Ἀγγλίας.

Ὁ ναύαρχος Κὰρρ περὶ τὴν 12 1)2 τῆς μεσημβρίας διεπεραιώθη διὰ τῆς ἀτμακάτου τοῦ «Ἀβέρωφ» ἀπὸ Κερατσινίου εἰς Φάληρον καὶ ἐπέβη τοῦ θωρηκτοῦ «Σπέτσαι», ἔνθα τὸν ἐπεσκέφθη ἐπισήμως ὁ Γάλλος ναύαρχος. Ὁ κ. Κὰρρ ἀνταπέδωκεν ἀμέσως τὴν ἐπίσκεψιν, ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος «Βολταῖρος», ἔνθα παρέμεινε μέχρι τῆς 2ας μ. μ. ὥρας.

Ποῖα τὰ Καταπλεύσαντα Ἀγγλικά.

Πρώτη μοῖρα ὑπὸ τὸν ναύαρχον Μίλνε ἀποτελεῖται ἐκ τῶν εὐδρόμων θωρηκτῶν «*Infleximble*» «*Indomidable*», «*Invicible*», «*Gloucester*», *Dublin*», «*Chatham*».

Δευτέρα μοῖρα ὑπὸ τὸν ἀντιναύαρχον Κολβίλ ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ντρέντνωτ (θωρηκτῶν) «*Collingfcood*», «*Temeraure*», «*Bellerophon*», «*Superb*», «*Bellona*»,

Τρίτη μοῖρα ὑπὸ τὸν ὑπονάυαρχον *Troubridge* ἀποτελεῖται ἐκ τῶν εὐδρόμων θωρηκτῶν «*Défence*», «*Duke of Edfnburgy*», «*Warrior*».

Τετάρτη μοῖρα ὑπὸ τὸν ὑπονάυαρχον *Madden* ἀποτελεῖται ἐκ τῶν εὐδρόμων θωρηκτῶν «*Antrim*», *Boxburg*», «*Argyll*», «*Devonahire*».

Πέμπτη μοῖρα ὑπὸ τὸν μοίραρχον *Goodémough* ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ πολεμικὰ «*Southampton*», «*Aerive*», «*Fearless*», «*Amphion*».

Ἦτοι ἡ μοῖρα ἥτις κατέπλευσεν εἰς Κερατσίνιον σύγκειται ἐξ 22 θωρηκτῶν καὶ ἑνὸς προσκόπου.

Πλὴν τῶν καταπλευσάντων πολεμικῶν ἀναμένοντο καὶ 10 τορπιλλικά, τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν θὰ καταπλεύσουν, κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ ἐν Πειραιεῖ προξένου τῆς Ἀγγλίας κ. Ἰωαννίδου.

Οἱ ναύαρχοι παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ναυτικῶν.

Χθὲς τὴν 4 μ. μ. ἀνῆλθον εἰς Ἀθήνας καὶ ἐπεσκέφθησαν τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν ὁ Γάλλος ναύαρχος κ. Μπὰν ντὲ Λαποῦρὲρ καὶ ὁ Ἄγγλος ναύαρχος κ. Μίλν, οἱ ὑπασπισταὶ καὶ οἱ ὑποτεταγμένοι ἀντιναύαρχοι τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου. Οἱ κ. κ. ναύαρχοι, μὴ εὑρόντες τὸν κ. ὑπουργὸν ἀφῆκαν τὰ ἐπισκεπτήριά των.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἀνταποδίδων τὴν ἐπίσκεψιν θὰ κατῆλθε τῇ ἐπιούσῃ τὴν 11 π.μ. εἰς Φάληρον καὶ εἰς τὸν Πειραιᾶ, καὶ ἐπεσκέφθη τοὺς δύο ναυάρχους.

* * * *

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Τῇ π. Παρασκευῇ περὶ τὴν 10 1)4 κατεφθασαν τὰ φέροντα τοὺς Βασιλεῖς αὐτοκίνητα εἰς Πειραιᾶ.

Τοῦ πρώτου ἐπέβαινον ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς φέρων στολὴν ναυάρχου, μετὰ τῆς Βασιλίσσης φερούσης μαύρην ἐνδυμασίαν καὶ τῆς Α.Υ. τοῦ Διαδόχου φέροντος στολὴν ὑπασπιστοῦ τοῦ Βασιλέως.

Τοῦ δευτέρου αὐτοκινήτου ἐπέβαινον ἡ Α.Υ. ὁ πρίγκηψ Ἀλέξανδρος μὲ στολὴν ἐπίσης ὑπασπιστοῦ τοῦ Βασιλέως, ὁ ὑπασπιστὴς κ. Λεβίδης καὶ ἡ ἐπὶ τῶν τιμῶν δ.σ οινὶς Κοντοπούλου.

Οἱ Βασιλεῖς μετὰ τῶν πριγκήπων κατεβάντες τῶν αὐτοκινήτων ἐχαιρέτισαν διὰ θερμῆς χειραψίας τὸν Ἄγγλον ναύαρχον καὶ τὸν δήμαρχον κ. Σκυλίτσην, κατόπιν δὲ ἐπεβιβάσθησαν εἰς τὸ Β. ἀτμάκιον «Δάγμαρ» διεπεραιώθησαν ὑπὸ τοὺς ἐκκωφαντικοὺς κανονιοβολισμοὺς τῶν ἡμετέρων καὶ τῶν ξένων πολεμικῶν ἐπὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ προσκόπου «Οὐαρσπίτ», ἀναμένοντος ἐν τῷ προλιμένι, καὶ δι' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἐν Κερατσινίῳ ὁρμούσης Ἀγγλικῆς ναυαρχίδος «Ἰμφλεξίμπλ».

Ἕτερος ἀτμάκαυτος ἐπέβησαν ὁ Ἄγγλος ναύαρχος κ. Μίλν, οἱ Ἄγγλοι ὑφιστάμενοι κ.κ. Οὐέλσον καὶ Χένδερσον ὁ ὑπασπιστὴς κ. Λεβίδης καὶ ἡ δεσποινὶς Κωνσταντίνου διαπεραιωθέντες καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ναυαρχίδος.

Κατὰ τὴν ἐπιβίβασιν τῶν Βασιλέων ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος καὶ τὴν διαπεραίωσιν αὐτῶν ἐπ' αὐτῆς τὸ ἐν τῇ προκυμαίᾳ πλῆθος καὶ τὰ πληρώματα τῶν παρ' αὐτὴν ἠγκυροβολημένων Γαλλικῶν ἀντιτορπιλλικῶν ἐξερράγησαν εἰς ζητωκραυγὰς τὰς ὁποίας διεδέχθησαν ἄλλαι ὁμοιαι τῶν κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος καὶ ἐν Κερατσινίῳ ἠγκυροβολημένων ξένων καὶ ἡμετέρων πολεμικῶν.

Τὸ πρόγευμα.

Τὴν μεσημβρίαν ὁ Ἄγγλος ναύαρχος παρέθεσεν ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος εἰς τοὺς Βασιλεῖς πρόγευμα εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθισε καὶ ὁ δευτερότοκος υἱὸς τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας Ἀλβέρτος, ὅστις, ὡς γνωστόν, ὑπηρετεῖ ὡς ἀξιωματικὸς ἐπὶ τοῦ θωρηκτοῦ «Κολλινγκοὺντ» καὶ ἀνῆλθεν ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος ἵνα γαιρετίσῃ τοὺς Βασιλεῖς μας καὶ παραχαθίσῃ εἰς τὸ πρὸς τιμὴν Αὐτῶν διδόμενον πρόγευμα.

Ἐπίσης παρεκάθισε καὶ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας σὲρ Ἔλλιοτ.

Τὸ πρόγευμα παρετάθη μέχρι τῆς 2ας ἀπογευματινῆς ὥρας ὁπότε οἱ Βασιλεῖς ἐπιβιβασθέντες καὶ πάλιν Ἀγγλικῆς ἀτμακάτου τῆς ναυαρχίδος «Ἰμφλεξίμπλ», διεπεραιώθησαν ἐπὶ τοῦ καταδρομικοῦ «Οὐσσάρος» ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς τοῦ πληρώματος τῆς ναυαρχίδος καὶ τοῦ καταδρομικοῦ.

Τοὺς Βασιλεῖς συνώδευσαν κατερχομένους τῆς ναυαρχίδος μέχρι τῆς τελευταίας βαθμίδος τῆς κλίμακος ἡ Α. Υ. ὁ πρίγκηψ Ἀλβέρτος καὶ ὁ ναύαρχος Μίλν.

Ὁ Βασιλεὺς ἐπιθεωρῶν τὸν Ἀγγλικὸν Στόλον.

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐπιβὰς τοῦ «Οὐσσάρου» ἐπεθεώρησε τὰ εἰς διπλῆν γραμμὴν ἠγκυροβολημένα Ἀγγλικὰ σκάφη, τῶν ὁποίων τὰ πληρώματα εὑρισκόμενα ἐπὶ τῶν κεραιῶν ἐζητωκραύγαζον ὑπὲρ τῆς Β. Οἰκογενείας. Περαιωθείσης ιῆς ἐπιθεωρήσεως διεπεραιώθη διὰ τοῦ «Οὐσσάρου» εἰς τὸν προλιμένα ὑπὸ τοὺς κανονιοβολισμοὺς τῶν Ἀγγλικῶν θωρηκτῶν καὶ τοῦ «Ἀβέρωφ» ὁπόθεν ἐπιβὰς καὶ πάλιν τῆς «Δάγμαρ» μετὰ τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας διεπεραιώθησαν εἰς τὴν πρὸ τοῦ Δημαρχείου Β ἀποβάθραν, ὅπου πολὺ πλῆθος εἶχε συγκεντρωθῇ ἀναμένον τὴν ἀποβίβασιν τοῦ Ἄνακτος. Ἀποβιβασθέντες οἱ Βασιλεῖς ἐπέβησαν τῶν ἀναμενόντων Αὐτοὺς αὐτοκινήτων τὴν 3 μ.μ. ὥραν καὶ ἀνῆλθον εἰς Ἀθήνας.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἐπρόκειτο νὰ ἐκκινήσουν τὰ αὐτοκίνητα ἐκ τῆς Β. ἀποβάθρας, τὸ ἐκεῖ συγκεντρωμένον πλῆθος διασπάσαν τὴν ἀστυνομικὴν ζώνην ἐπλησίασε πρὸς τὸ αὐτοκίνητον τοῦ Βασιλέως ζητωκραυγάζον φρενιτιωδῶς τὸν ἔνδοξον Στρατηλάτην. Τόσος δὲ ἦτο ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ κόσμου, ὥστε ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἤθελε νὰ ἀπομακρυνθῇ τῶν Β. αὐτοκινήτων, καὶ διὰ τοῦτο ὁ Βασιλεὺς δὲν ἔταξε καὶ ἐκεκίνησαν ταῦτα βραδέως, τοῦ πλήθους ἀκολουθοῦντος καὶ ζητωκραυγάζοντος. Ὅταν ὅμως ταῦτα ἔκαμψαν πρὸς τὴν λεωφόρον Γεωργίου ἀνέπτυξαν περισσοτέραν ταχύτητα καὶ μετ' ὀλίγον ἐξηφανίσθησαν. Καθ' ὅλον τὸ ἀνωτέρω διάστημα οἱ Βασιλεῖς μειδιῶντες ἐχαιρέτιζον τὸ πλῆθος.

Ἐπίσημοι ἐπισκέψεις.

Ἀντιποδίδων τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Γάλλου ἀρχηγοῦ τῆς ἐλαφρᾶς μοίρας κ. Γκέμπεν ὁ δήμαρχος Πειραιῶς κ. Δ. Ὁμηρίδης διεπεραιώθη ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ λιμενι ὁρμοῦντος Γαλλικοῦ ἀντιτορπιλλικοῦ «Καραμπινιέρου» καὶ ἐπεσκέφθη αὐτόν.

Ἐπίσης τὴν 11ην π.μ. ὥραν ἐπεσκέφθη ἐπὶ τοῦ «Καραμπινιέρου» τὸν Γάλλον διοικητὴν τῶν ἀντιτορπιλλικῶν κ. Γκέμπεν ὁ Ἀρχηγεῖον τῆς Ἑλληνικῆς μοίρας ἔχον ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Ἄγγλον διαπρεπῆ ἀντιναύαρχον κ. Κὰρρ.

Εἰς τὰς πρεσβείας.

Οἱ ξένοι ναύαρχοι ἐπεσκέφθησαν ἐπίσης τὸν Ἄγγλον καὶ τὸν Γάλλον πρεσβευτήν, μετέβησαν δὲ καὶ εἰς τὰ Ἀνάκτορα ὅπου ἐγράφησαν εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐπισκεπτηρίων. Ἐντεῦθεν τούτοις μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ ἀφῆκαν τὰ ἐπισκεπτήριά των.

Τὴν Κυριακὴν παρετέθη γεῦμα εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πρεσβείαν. Εἰς τὸ γεῦμα ἔλαβον μέρος ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, οἱ ναύαρχοι καὶ τὰ ἐπιτελεῖα τῶν δύο στόλων, ὁ κ. Πρωθυπουργός, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κλπ.

Ἐπίσης ὅμοιον γεῦμα ἐδόθη τὴν Δευτέραν εἰς τὴν Γαλλικὴν πρεσβείαν.

Αἱ ἐπισκέψεις εἰς τὸν Γαλλικὸν στόλον.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Δεμερτζῆς, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Ψύλλα, ναυτικοῦ εἰς Φάληρον πρὸς ἀπόδοσιν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Γάλλου ναυάρχου, συνηντήθη μετὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαυρομιχάλη ἐπὶ τοῦ «Οὐσσάρου» καὶ ἐπεσκέφθησαν τὸν Γάλλον ναύαρχον.

Ἐπὶ τοῦ Γαλλικοῦ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν παρέμειναν περὶ τὰ 20 λεπτὰ τῆς ὥρας.

Ἐπίσης τὴν Κυριακὴν τὴν 10 π.μ. κατῆλθεν εἰς Φάληρον ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Γάλλου ναυάρχου ἐπὶ τῆς ναυαρχίδος, ὅπου παρατέθη πρόγευμα.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Ἀθῆναι, 28 Νοεμβρίου.— Ἀφιχθέντος χθὲς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Γκαλὴπ βέη ἀντηλλάγησαν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Πύλης αἱ ἐπικυρώσεις τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συνθήκης.

Ἀθῆναι, 15)28.— Ὁ Αὐστριακὸς τύπος ἀφιεροῖ ἐξυμνητικώτατα ἄρθρα ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ βιενναία «Τάγγεμπλατ» γράφει ὅτι ἡ Ἑλλὰς οὐδὲν ἐβυσσοδόμησεν ὥστε ἀποσπάσῃ τὴν Ρωμυνίαν ἀπὸ τῆς Αὐστρίας.

Μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας δὲν ὑπάρχουν διαφοραὶ ἀλλησμόνητος δὲ θὰ παραμείνῃ ἡ εὐπρέπεια, μεθ' ἧς προσηνέχθη ἡ Ἑλλὰς.

Ἀθῆναι, 1 Δεκεμβρίου.— Αἱ Δυνάμεις συσκέπτονται ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς προτάσεως. Ἐὰν θὰ ἦναι τελειωτικῶς ἀποδεκτὴ ἢ ἂν θὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάσις τῶν ἀποφάσεων τῆς διεθνοῦς ἐπιτροπῆς.

Ἀθῆναι, 19)2.—Τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως καὶ ἀνήγγειλε τὸν καταρτισμὸν τοῦ Σώματος.

Κατὰ τὴν προσφώνησιν καὶ ἀντιφώνησιν ἐτονίσθη ἡ ἀνάγκη τῆς λόγου καὶ μεμελετημένης ἐργασίας πρὸς συμπλήρωσιν τῶν νικῶν.

Ἀθῆναι, 19)2.—Ἐπὶ τοῦ «Ἀβέρωφ» ἐγένετο γλὼς ἐπίσημος δεξίωσις τῶν στολαρχῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ καὶ Γαλλικοῦ στόλων. Παρίσταντο οἱ Βασιλεῖς.

ΕΝ ΤΗ ΒΟΥΛΗ.

Μακροὶ καὶ ζωηροὶ ἐγένοντο συζητήσεις ἐν τῇ Βουλῇ ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου τοῦ περὶ τῆς εἰσήνης συνθήκης, περὶ ὧν θὰ δημοσιεύσωμεν ἐν περιλήψει εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

ΟΙ ΑΓΙΟΡΙΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΕΛΑΣΙΝ ΤΟΥ ΣΕΡΑΦΕΙΜΟΦ

Καρυαί, 15 Νοεμβρίου.—Ἡ Ἱερὰ κοινότης πληροφορηθεῖσα ὅτι ὁ πολὺς Σεραμείμωφ πρόκειται νὰ ἐγκατασταθῇ ἐνταῦθα ὡς πρόξενος τῆς Ρωσσίας διατελεῖ ἐν ζωηρᾷ ἐξεγέρσει Κατόπιν ἐκτάκτου συνεδριάσεως, γενομένης χθές, ἐγένοντο διαβήματα εἰς τὸν Ἡγούμενον τῆς Ρωσσικῆς Μονῆς καὶ ὑπεδείχθη αὐτῷ νὰ ἀπομακρύνῃ ἐντεῦθεν τὸν Σεραφείμωφ, ἄλλως θὰ φέρῃ τὴν εὐθύνην τῶν συμβησομένων Ἡ κοινότης ἔχει ἐξερεθισθῇ τοσοῦτον ὥστε ζητεῖ ἐπιμόνως, ἵνα βίᾳ ἀπελάσῃ τὸν ἀντιπρόσωπον ἐντεῦθεν, ἐὰν μὴ ὁ Ἡγούμενος εἰσακούσῃ εἰς τὴν διαταγὴν τῆς Ἱερᾶς κοινότητος.

Η ΠΡΟΣΑΡΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ἡ ἐνταῦθα ἄφιξις τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Κρήτης κ. Λουκᾶ Ρούφου Κανακάρη φαίνεται ὅτι δὲν εἶνε ἄσχετος μὲ τὸν αὐξιον τερματισμὸν τοῦ Κρητικοῦ ζητήματος.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πανᾶς, ἐρωτηθεὶς σχετικῶς, ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ δημοσίευσις τῆς συνθήκης μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος ἀποτελεῖ πρᾶξιν προσαρτήσεως τῆς Κρήτης εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Βασίλειον καὶ ἑπομένως δὲν εἶνε ἀναγκαία ἡ ἐκεῖ παρουσία τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ. Πιθανὸν ὁ κ Ρούφος νὰ μεταβῇ βραδύτερον εἰς Κρήτην, ὅπως ἐπιστατήσῃ εἰς διενεργηθησομένας ἐκλογάς.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ Σεβαστοῦ Κοινοῦ ὅτι ὁ κ. Βίκτωρ Α. Μαντοβάνη δικαιοῦται νὰ ὑπογράφῃ ἀντ' ἐμοῦ διὰ πάσας τὰς ὑποθέσεις τοῦ Ἐμπορικοῦ μου Οἴκου.

Ἐν Λάρνακι τῇ 14)27 Νβρίου 1913.

Α. Α. Μαντοβάνη.

Καθήκον μου θεωρῶ, ὅπως εἰδοποιήσω τὴν πελατείαν μου, ὅτι ὁ Μουσταφᾶς Μουκτὰρ ἐκ Λευκωσίας, ἀπεχώρησε τῆς ὑπηρεσίας μου.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 7)20)11)1913.

Μεθ' ὑπολήψεως

Χρ. χ'' Κωνσταντίνου.

ΚΩΔΩΝΑΣ ΡΩΣΣΙΚΟΥΣ

Κύριοι Ἐπίτροποι Ἐκκλησιῶν Πόλεων καὶ Χωρίων,

Στερεῖται ὁ ἱερὸς Ναός, τοῦ ὁποίου προΐστασθε κώδωνος; Εἶναι ἀνάγκη νὰ προσθέσητε καὶ ἄλλον; Ἢ πρόκειται ν' ἀντικαταστήσητε τοὺς ὑπάρχοντας παλαιοὺς κώδωνας;

ΣΑΣ ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝ ΤΟΥΣ

ΡΩΣΣΙΚΟΥΣ ΚΩΔΩΝΑΣ

Μόνον οἱ **Ρωσσικοὶ Κώδωνες** προσαρμόζονται εἰς τοὺς Ὀρθοδόξους Ναούς μας. Τὰ ὀνομαστὰ καὶ ἱστορικὰ Μοναστήρια Ἁγίου Ὄρους, Κύκκου κλπ. Οἱ ἱεροὶ Ναοὶ τῶν ὀρθοδόξων Πατριαρχείων καὶ οἱ μεγαλύτεροι ἐνοριακοὶ ναοὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς φημίζονται διὰ τοὺς κώδωνάς των. Εἶναι ὅλοι Ρωσσικῆς προελεύσεως.

Τοιούτους κώδωνας σᾶς προσφέρομεν, κατασκευαζομένους παρὰ τοῦ διασημοτέρου Ρωσσικοῦ Ἐργοστασίου κωδώνων ἱδρυθέντος πρὸ 3 αἰώνων.

Μεγάλην ὄθεν θὰ προσφέρητε ὑπηρεσίαν εἰς τὸν ναόν σας, καύχημα δὲ καὶ εὐχαριστησις θὰ εἶναι καὶ διὰ σᾶς ὡς ἐπιτρόπους, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐνορίαν ἢ τὸ χωρίον σας, ἐὰν κοσμήσητε τὸν Ναόν σας μὲ ΚΩΔΩΝΑΣ ΡΩΣΣΙΚΟΥΣ.

Λεπτομέρειαι, τιμαὶ καὶ πᾶσαι σχετικαὶ πληροφορίαι σᾶς παρέχονται παρ' ἡμῶν εὐχαρίστως.

Ἐν Λεμεσῷ τῇ 29 Ἰουλίου 1913.

Μεθ' ὑπολήψεως

ΠΟΛΥΒ. Ι. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΣ

Ἐμποροι καὶ ἐμπορικοὶ Πράκτορες.

ΣΗΜ.—Προμηθευόμεν ὡσαύτως καὶ κατωτέρας ποιότητος κώδωνας ἀλλ' **οὐχὶ Ρωσσικούς.**

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς τὸν ἀποχωρήσαντα τέως προϊστάμενον ἡμῶν κ. **Κωνστ. Ποδαρόπουλον** ὑπολαμβάνομεν καθῆκον ἐπιβεβλημένον ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐκφράσωμεν τὰς ζωηροτάτας ἡμῶν εὐχαριστίας διὰ τὸ ὄντως πατρικὸν ἐνδιαφέρον καὶ τὴν μέριμναν ἄτινα ἐπεδείξατο καθ' ὅλον τὸ μακρὸν διάστημα τῆς μεθ' ἡμῶν διαμονῆς του.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 21)4)12 1913.

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΔΙΑΝΕΛΛΟΥ & ΒΕΡΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Κύριε,

Ὁ ὑποφαινόμενος Κωνσταντῖνος Ποδαρόπουλος λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν, ὅτι ὧν εἷς ἐκ τῶν δύο συνεταίρων τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ Καπνεργοστασίου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Κ. Διανέλλος καὶ Σία» τὸ πρῶτον, εἶτα δὲ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Διανέλλος καὶ Βεργόπουλος» ἀποσύρομαι ἀπὸ σήμερον τοῦ ἐν λόγῳ Καταστήματος ἡ Ἑταιρείας ὑπὸ τὰς ρηθείσας ἐπωνυμίας, δηλῶν ὅτι τὸ ἐν λόγῳ κατάστημα ἡ ἑταιρεία ἀνήκει τοῦ λοιποῦ ἀποκλειστικῶς τῷ